

Adventes Vēstis

2019
FEBRUĀRIS
#277

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU LATVIJAS
DRAUDŽU SAVIENĪBAS IZDEVUMS

**ZINĀTNE
UN DIEVS**

Teistiskā
evolūcija

**ATKLĀSMES
GRĀMATA**

Viktors Geide:

PELAVAS

Jauniešiem:

ASI konference

Pusaudžiem:

Debesu kareivji

Bērniem:

DZĪVNIEKI NOAS ŠKIRSTĀ

Saturs:

- 04** LATVIJAS ZIŅAS
- 06** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Teistiskā evolūcija
- 08** INTERVIJA.
Viktors Geide. Pelavas
- 11** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
**Uzticams evaņģēlija pieraksts.
Mateja 28:19-20**
- 12** PA BĪBELES LAPPUSĒM
**Atklāsmes grāmata.
Apokalipses kopsavilkums 2. daļa**
- 14** TĒMA
Zinātne un Dievs
- 17** VESELĪBA
Urīnceļu profilakse 2. daļa
- 18** JAUNIEŠI
**ASI konference
Lienes atgriešanās stāsts**
- 20** PUSAUDŽI
Debesu kareivji
- 22** BĒRNI
**Izglābšanās un dzīvnieki
Noas šķirstā**

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī.

Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ

Vilnis LATGALIS

Mārīte LIPSKA

Ance MOŽEIKO

Andris PEŠELIS

Edija SUBATOVIČA

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt

adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Dārgie žurnāla “Adventes Vēstis” lasītāji!

Vai esat pamanījuši, ka 1/12 daļu jaunā gada laikā jau esam nodzīvojuši? Par šo faktu liecina arī tas, ka savās rokās šobrīd varam turēt Dieva žēlastībā un vadībā tapušo februāra numuru.

Kāds katram no mums ir bijis šis pirmais jaunā gada mēnesis? Ticu, ka 10 no aizvadītajām janvāra dienām, lūdzot kopā ar septītās dienas adventistu draudzi visā pasaulē, ir spirdzinājušas jūsu attiecības ar Glābēju, padziļinājušas jūsu garīgo pieredzi un iedvesmojušas doties uz priekšu, sekojot Jēzus piemēram “meklēt un glābt pazudušo” (Lk. 19:10).

Janvāra mēnesī esam arī piedzīvojuši skumjas un šķiršanās sāpes, atvadoties no mūsu mīļā un uzticīgā Dieva kalpa Ārija Glāzera, kurš ticībā ir aizvēris savas acis līdz augšāmcelšanās rītam, “kad šis iznīcīgais apvilks neiznīcību un šis mirstīgais apvilks nemirstību, tad piepildīsies tas vārds, kas rakstīts: nāve ir aprīta uzvarā” (1.Kor.15:54).

Lasot februāra numura rakstus, mums vairākkārt nāksies atbildēt uz jautājumu: “Kam es izvēlos ticēt – patiesībai vai maldiem?”

Paldies Andrim Pešelim, kurš numura Tēmas rakstā ir analizējis ticības un zinātnes savstarpējās attiecības, lai patiesības meklējumos palīdzētu mums nonākt pie patiesas uzticības Radītājam. Savukārt *Aktuālajā jautājumā* Endžela Manuela Rodrigesa uz vēstures faktiem balstītajā atbildē atradīsim, ka “..mūsu cīņas ieroči nav miesīgi, bet spēcīgi Dieva priekšā cietokšņu noārdīšanai” (2. Kor.10:4).

Intervija ar Viktoru Geidi dos iespēju paskatīties uz čekas maisu tematiku no cita redzes punkta, jo ne viss, kas ir redzams, ir paties un īsts. Šajā laikā, kad ir tik daudz nopeluma un kritikas, Dievs mūs aicina savas domas vērst uz augšu, ne uz zemes lietām. Ieklausīsimies Dieva sacītajā, lai, saņemusi spēku, varētu doties uz priekšu – noiet šo svešniecības ceļu līdz galam kā uzvarētāji “ne ar bruņotu spēku, ne ar varu, bet ar Manu Garu! – saka Tas Kungs Cebaots.” (Cah. 4:6)!

Bērni, pusaudži un jaunieši, lai šī žurnāla lapaspuses, kuras ir gatavotas tieši jums, palīdz turēties pie Dieva Vārda un uzticīgi sekot Jēzum!

Kaut Svēto Rakstu vārdi no Kol. 3:1-4 sasildītu mūsu sirdis un aizdegtu tajās vēl lielāku mīlestību uz To, Kurš par mums ir atdevis Sevi pašu! **“Ja nu jūs ar Kristu esat augšāmcelušie, tad tiecieties pēc tā, kas augšā, kur ir Kristus, kas paaugstināts pie Dieva labās rokas. Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām. Jo jūs esat miruši, un jūs dzīve līdz ar Kristu apslēpta Dievā. Kad nu atspīdēs Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūs atspīdēsiet līdz ar Viņu.”**

Agris Bērziņš,
“Adventes Vēstis” redakcija

Jautājums par dzīvības un cilvēka izcelsmi vienmēr ir bijis aktuāls, jo tas ir cieši saistīts ar cilvēka dzīves jēgu un eksistences būtību, kā arī nākotnes perspektīvu. Septiņpadsmitā gadsimta franču filozofs Renē Dekarts šo eksistenciālo jautājumu formulēja šādi: "Kāpēc vispār kaut kas ir tā vietā, lai nekā nebūtu?" Atbildi uz šo un līdzīgiem jautājumiem mēs nevaram atrast no cilvēcīgās pieredzes, filozofijas vai zinātnisko atklājumu skatu punkta, jo aplūkojamais jautājums pārsniedz cilvēcīgā saprāta un izpētes iespēju robežas. Svarīga ir visas pastāvošas sistēmas (Zemes un Universa) kopaina, nevis atsevišķas idejas, hipotēzes vai pieņēmumi, kuri mēģina šo neaptverami komplicēto un neizskaidrojami harmonisko pasauli attēlot kā neskaitāmu nejaušību kombināciju, kas pat teorētiski ir neiespējama.

Labā vēsts ir tāda, ka cilvēce nav atstāta neziņā. Pats Dzīvības Autors un

Visuma Radītājs ir nodrošinājis patiesas, loģiskas un secīgas informācijas pieejamību. Bībeles pirmajās nodaļās varam atrast dokumentālu un detalizētu Radīšanas aprakstu. Tur tiek atklāta gan Radīšanas procesa secība, gan Dieva Vārda spēks darbībā, apliecinot, ka Dievs rada no "nekā"; citiem vārdiem sakot, – Viņš nav atkarīgs no matērijas vai jebkādas vielas eksistences, jo viss rodas pēc Viņa pavēles.

"Jo Viņš runāja, un tā notika, Viņš pavēlēja, un viss radās." (Psalms 33:9)

Svarīgs ir arī radīšanas mērķis, jo tas nosaka radīto būtnu savstarpējās attiecības, kā arī attiecības ar savu Radītāju. E. Vaita grāmatā "Audzināšana" raksta:

"Radot šo pasauli, Dieva nodoms bija, lai zemi apdzīvotu būtnes, kuru esamība būtu par svētību pašiem, cits citam un viņu Radītājam par godu."

Kad sākam apjaust Dieva mīlestības atklāsmi radīšanas procesā, veidojot cilvēku pēc Sava tēla un līdzības

jeb, kā teikts kādā no angļu tulkojumiem, "patiesās būtības", tad mūs pārņem vēlme slavēt un izteikt pateicību savam Radītājam par Viņa varenajiem darbiem, kurus varēsim turpināt iepazīt un apbrīnot mūžības nebeidzamajos laikmetos!

"Es Tev pateicos, ka esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina." (Psalms 139:14)

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu savienības
prezidents

MŪSU UZDEVUMS IR ATVIEGLOT UN MĪKSTINĀT DZĪVES SMAGUMU

(Ziemassvētku epizodes no Daugavpils)

Mēs visi šeit esam draugi – tu un es!

Skanot šai jautrajai kopdziesmai, radās sajūta, ka visi, kas sapulcējušies Ziemassvētku pasākumos, ir draugi. Bērni no maznodrošinātām un trūcīgām ģimenēm ar vecākiem; bērni, kuriem viens no vecākiem atrodas brīvības atņemšanas vietās; bērni invalīdi no Dienas invalīdu centra, viņu mammas un mēs – draudzes locekļi, kas organizēja un piedalījās šajos svētku pasākumos pagājušā gada nogalē. Bija Ziemassvētku stāsts nelielā iestudējumā, viktorīna, kopīgas dziesmas, koši oranži mandarīni un, protams, ADRA sarūpētās dāvanas. Nekas, ka dažī knapi varēja noturēt saņemtās pakas, acīs mirdzēja prieks!

Dievs salauž nošķirtības važas

Daugavgrīvas cietuma kapelā sapulcējušies ap 50 ieslodzītajiem, daļa no tiem – uz mūžu notiesātie. Šoreiz Ziemassvētku pasākums cietumā bija īpašs ar to, ka uzstājās ne tikai draudzes locekļi, bet arī paši ieslodzītie. Kopā ar kapelānu (draudzes mācītāju Vitāliju Kroitoru) viņi sagatavoja dziesmu par piedošanu un pestīšanu – bezmaksas Dieva dāvanu, kuru var iemantot ikviens, kas Viņam uzticas un labprātīgi paklausa. Pēc koncerta

un lugas ieslodzītie saņēma nelielas dāvanas, un sadraudzības pasākums turpinājās pie tējas galda. Ar savu pieredzi Dieva meklējumos dalījās Valērijs Kazans, Olga Sokolovska un Jānis Salzemnieks. Arī ieslodzītie dalījās savos dzīves stāstos. Vienas kameras iemītnieki – pieci cilvēki, kas apmeklē Reģinas Krapānes vadītās Bībeles nodarbības, kurās kopā piedalās 24 ieslodzītie – atmeta smēķēšanu. Citi, kas regulāri sarakstās ar draudzes locekļiem, iepazīnās

ar tiem, kas viņus garīgi atbalsta sarakstē – Līgu Jasinsku un Sergeju Ļašenko. Pasākums noslēdzās ar draudzīgu kopīgu fotografēšanos.

“Dieva aicinājums ir ne tikai dāvanu došana trūkcietējiem, bet arī moza sejas izteiksme, cerības pilni vārdi un laipns rokasspiediens. [...] Arī mums jāveido cieša saskarsme ar tiem, kuriem vēlamies darīt labu.” (E.Vaita. Kristus līdzības, 418. lpp.)

R. Krapāne, G. Dzerkale,
Daugavpils draudze

GADUMIJA JĒKABPILS DRAUDZĒ

22. decembrī Jēkabpils draudzē sagaidījām ciemiņus – Jēkabpils bērnus un viņu vecākus, kā arī Līvānu draudzes brāļus un māsas. Kopā ar līvāniešiem sniedzām koncertu ar mūziku, dziesmām un dzeju, kas pagodina mūsu Radītāju un Glābēju. Mūsu sludinātājs Āvo Štopis bērniem saprotamā svētrunā runāja par Pestītāju, par Viņa zemes dzīves laiku, kalpošanu Debesīs un par to, kā tas attiecas uz katru no mums. Par to, ka bērni bija tiešām uzmanīgi klausījušies, liecināja viņu pareizās atbildes uz mācītāja jautājumiem pēc svētrunas. Un tad nāca skaistais brīdis, kad bērni saņēma ADRAs projekta “Bērni – bērniem” ietvaros sarūpētās dāvanas, kā arī privāta ziedotāja sagatavotās saldumu tūtas. Vairāki no paku saņēmējiem bija sagatavojuši priekšnesumus, ko sniedza, saņemot savu velti. Prieks par to, ka arī pēc pasākuma draudzē dažu bērnu vecāki piezvanīja un izteica pateicību gan draudzei, gan organizācijai ADRA, gan Austrijas bērniem ar ģimenēm par tik labām un vērtīgām dāvanām.

Arī Pļaviņu pilsētā mums notika gadumijas pasākumi bērniem. Katrā skolas brīvlaika darbdiennā mazie pļaviņieši pulcējās bērnu bibliotēkā, kur mūsu draudzes locekļi viņiem

lasīja Bībeles stāstus gan par mazo meiteni, kura ieteica pagānu zemes karavadonim doties pie pravieša Elisas, lai izārstētu spītālību; gan par Danielu un viņa draugiem; gan par mazo Mozu, kas izglābās niedru šķirstā; gan pravieti Jonu zivs vēderā; gan, protams, par mūsu Kungu un Glābēju Jēzu Kristu. Daudzi bērni šos stāstus dzirdēja pirmo reizi mūžā un uzdeva daudz jautājumu, uz kuriem centāmies sniegt izsmeļošas un bērniem saprotamas atbildes. Pēdējais lasījums bija svinīgāks nekā citi – ar muzikālu priekšnesumu un pārsteigumu mazajiem klausītājiem, kad viņi saņēma jaukās dāvanas no Austrijas bērniem. Katrs bērns, to saņemot, no sirds sacīja paldies un priecājās. Arī no mūsu draudzes sakām lielu paldies par šīm iespējām ne vien iepriecināt bērnus, bet arī līdzdalīt Dieva Vārdu lielajiem un mazajiem. Kaut tam būtu turpinājums un Kristus ienākto šo bērnu un viņu vecāku dzīvē un sirsnīgās!

Antra Galiņa
Jēkabpils draudze

SLUDINĀJUMS:

Ticības brālis vēlas nopietnos nolūkos iepazīties ar ticības māsu vecumā līdz 60 gadiem. Ir iespēja mainīt dzīvesvietu. Tālr. 29269889.

GAIDĀMIE NOTIKUMI:

24. februārī plkst. 10.00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks sieviešu kalpošanas apmācības (4. līmenis). Vadīs TED SKN vadītāja Klāra Sančesa-Šūte. Pieteikšanās līdz 17. februārim, rakstot uz e-pastu maritel@inbox.lv vai zvanot mob. 29869979

17. martā plkst. 10:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks Adventistu medīku, medicīnas studentu un veselības kalpotāju konference, piedalīsies TED veselības kalpošanas nodaļas vadītājs, psihiatrs Helgi Jounssons (*Helgi Jónsson*). Vairāk informācijas www.adventisti.lv.

No 21. līdz 24. martam Cēsīs, Līgatnes ielā 1 notiks Atklāsmes grāmatas seminārs mācītājiem.

31. martā plkst. 10.00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks seminārs bērnu skolotājiem. Draudžu bērnu skolotājiem lūgums pieteikties līdz 22. martam, rakstot uz e-pastu maritel@inbox.lv.

LDS PADOME PIENĒMUSI LĒMUMU ĀRKĀRTAS KONGRESU SASAUKT 7. APRĪLĪ BAZNĪCAS IELĀ 12A.

10 LŪGŠANU DIENAS ĒRĢĻU DRAUDZĒ

10 lūgšanu dienas mūsu draudzes ģimenē jau vairākus gadus ir īpašākās dienas gadā. Pat vēl vairāk – nu jau otro gadu arī vienpadsmito lūgšanu dienu pavadām kopā ar Madonas draudzi, sekojot vispasaules draudzes ieteiktajām vadlīnijām “Lūgšanu nakts” organizēšanā. Kāpēc? Vienreiz to piedzīvojot, “pagaršojot”, gribas vēl un vēl... 11 dienas tikties, kopīgi slavēt Dievu, pārmeklēt savas sirdis, nākt Dieva priekšā nožēlā, aizlūgt no visas sirds – tas ir piedzīvojums, kurā sastopamies ar Spēku, kas pārveido mūs pašus, pārveido draudzi, vada tuvāk Jēzum tos cilvēkus, par kuriem lūdzam; tas ir piedzīvojums, kurā ieraugām Dieva vadību, palīdzību un atbildes uz konkrētiem lūgumiem prātam neapmieramā veidā.

Piemēram, iepriekšējā gada nogalē

mūsu draudze Saieta namā pabeidza veselības semināra “Creation Health” 8 nodarbību ciklu. 19. janvārī uzaicinājām uz noslēguma pasākumu draudzes telpās. Sirsnīgi lūdzām Dievu, cenšoties ticībā pārvarēt šaubas – vai uz dievnamu kāds atnāks? Lūdzām gudrību, kur un kā tālāk vadīt šos cilvēkus. Pateicība Dievam – cilvēki atnāca, pasākums izvērtās kā pateicības dievkalpojums, šķīroties semināra cilvēki izteica vēlmi turpināt, sakot: “Jums vēl ir daudz, ko mums teikt!” Kad mācītājs jautāja: “Vai jūs vēlētos apmeklēt Bībeles “Creation Health” semināru?”, atbilde bija daudz balsīgi vienota: “Jā!”, “Vai jums būtu iespēja pulcēties sestdienas pēcpusdienā?” – “Jā, labāk nekā svētdien!”, “Bet vai sestdienās Saieta nama telpas būs brīvas?” –

“Vai mēs nevarētu nākt šeit? Jūsu dievnama telpas ir tik mājīgas!” Dievs klausā lūgšanas! Viņš visu sakārtoja pretēji mūsu šaubām!

Šī gada 10 lūgšanu dienas Ērģļu draudzē varētu nosaukt arī par 10 intensīvas kalpošanas dienām, kuras apstiprināja kāda mācītāja teikto “Daudz lūgšanu – daudz spēka, maz lūgšanu – maz spēka, nav lūgšanu – nav spēka.” Cilvēcīgi palūkojoties atpakaļ uz šīm 10 dienām, ir grūti noticēt, ka tas ir bijis iespējams caur skaitliski nelielo Ērģļu draudzi, bet “Ja zinām, ka Viņš mūs klausā, ko vien lūdzam, tad zinām, ka saņemam to, ko esam no Viņa lūguši.” (1.Jņ.5:15)

Ērģļu draudzes Lūgšanu
kalpošanas nodaļa

TEISTISKĀ EVOLŪCIJA

Tims Stendišs
Ģenerālkonference,
Geoscience Institute

Teistisko evolūciju dažkārt dēvē arī par “evolucionāro radīšanu”. To var pasniegt samērā eleganti, sakot, ka Dievs ir radījis pašu evolūcijas procesu, caur kuru “radījis” arī saprātīgo cilvēku. Tas ir tas pats, kas risināt vienu problēmu ar vēl lielākas problēmas palīdzību.

Mēs ticam Bībelei – *sola Scriptura*, kā to darījuši protestantu ticīgie. Arī mēs runājam par evolūciju, jo tā ir virzīšanās uz priekšu, attīstīšanās. Attiecīgā kontekstā šo terminu var izmantot, taču ne tad, kad runājam par radīšanas aprakstu Bībelē.

Kas ir teistiskā evolūcija? Tā nav kāda konkrēta teorija, jo tā pastāvīgi mainās un “evolucionē”. Jāsaprot, ka tā nav risinājums spriedzei, kāda pastāv starp mācību par radīšanu un zinātņi. To mēģina definēt šādi:

“Ticējums, ka Dievs lietojis evolūcijas procesu, lai radītu dzīvās būtnes, ieskaitot cilvēkus.” (Profesors Teds Deiviss, Mesijas koledža);

“Mēs pilnībā atzīstam, ka Bībele ir inspirēts un autoritatīvs Dieva Vārds. Mēs arī pieņemam evolūcijas zinātņi kā vislabāko aprakstu tam, kā Dievs izveidoja dzīvības daudzveidību uz zemes.” (*Biologos*).

Šīs definīcijas izraisa vairākus jautājumus:

Vai Dievs vispār ir iesaistīts dzīvo organismu evolūcijā? Vai Viņš ir tikai deisma tālais dievs? Vai Dievs ir izmantojis vairākus mazus radīšanas notikumus, lai novestu organismus līdz pašreizējam stāvoklim? Vai tas bija Dievs, kurš lika izmirt pagātnes sugām, lai dotu vietu jaunajām? Vai Dieva darbība ir redzama evolūcija

un – kā tieši? Vai tā ir pamanāma ar cilvēcīgu gudrību?

Ievēro, ka daudzi teistiskās evolūcijas piekritēji noraida dievišķu darbību, lai gan savās ticības apliecībās tie apgalvo, ka pieņem Bībeli kā autoritatīvu Dieva Vārdu. Tie nesaredz, ka paši nonāk ar sevi pretrunā.

NĀVE PIRMS GRĒKA IZCELSMES

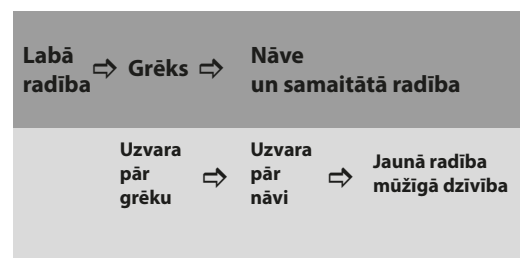
Nāve pirms grēkā krišanas ir svarīga teistiskās evolūcijas komponente. Satraucoša ir Darvina evolūcijas procesa (kur nāvei tiek piedēvēta svarīga vieta) piedēvēšana Dievam. Piedēvējot radībai nāvi pirms grēkā krišanas, glābšanas mācība bez nebībelisku ticējumu papildinājumiem tiek padarīta neiespējama. Tā noliedz Dieva darbību un Rakstu ticamību kā realitātes aprakstu. Tā nepiedēvē radīšanu Dievam.

Tā ir teoloģiska problēma – padarīt Dievu par nāves autoru. Tā atņem Dievam svarīgus atribūtus, kurus Bībele izceļ. Rom. 5:18–19 teikts: “Tātad, kā viena cilvēka pārkāpuma dēļ pār visiem nākusi pazudināšana, gluži tāpat viena cilvēka taisnības darbs visiem nes taisnošanu uz dzīvību. Jo, kā ar viena cilvēka nepaklausību neskaitāmi kļuvuši grēcinieki, tāpat ar viena cilvēka paklausību neskaitāmi kļūs taisnoti.”

Ko Jēzus darīja pie krusta, ja reiz nāve ir bijusi pirms grēkā krišanas?

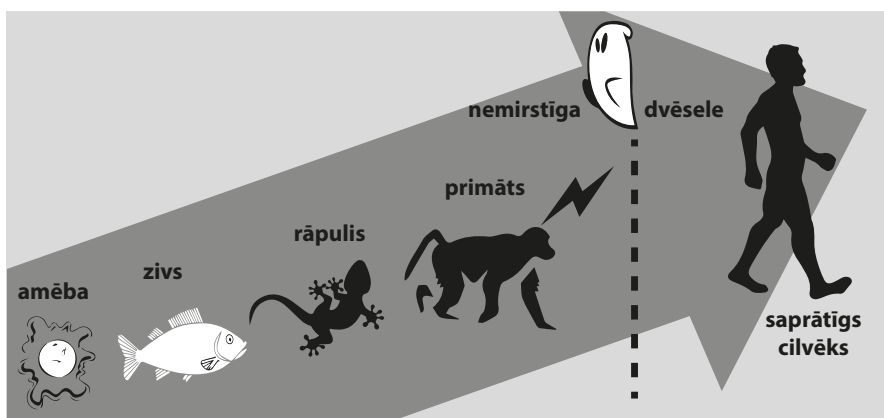
Ja nāvi neizraisa grēks, kādēļ Jēzum bija jāmirst? Jēzus nāca uzvarēt grēku mūsu labā. Uzvara pār grēku ir uzvara arī pār nāvi, un tā ved pie mūžīgās dzīvības.

Shēmā paskaidrots, ka grēks noved pie nāves un samaitāšanas, bet uzvara pār grēku ir arī uzvara pār nāvi, kas ved pie mūžīgās dzīvības:

Ar ideju par nāvi pirms grēkā krišanas teistiskā evolūcija padara glābšanas stāstu problemātisku. Taču tā tiek novērsta ar mācību par dvēseles nemirstību. Es nesaku, ka citas konfesijas būtu nekristīgas. Taču daudzi kristieši ir pieņēmuši teistisko evolūciju, jo pieņem arī nebībelisko mācību par nemirstīgo dvēseli. Abas šīs mācības ir vienotas.

“Baznīcas mācības autoritāte neaizliedz, ka saskaņā ar pašreizējo humānistisko zinātņi un svētās teoloģijas stāvokli izpēte un diskusijas, ko cilvēki piedzīvo abās šajās jomās, notiek, ievērojot evolūcijas teoriju tiktāl, cik tā atzīst cilvēka ķermeņa izcelsmi, kas nāk no iepriekš eksistējošās un dzīvās matērijas, jo katoliskā ticība liek mums ievērot, ka Dievs nekavējoties ir radījis dvēseles.” (Pāvests Pījs XII, *Humani Generis*)

Attēlā var redzēt evolūcijas pakāpenisko virzību no amēbas līdz primātam, kad (saskaņā ar teistisko evolūciju) Dievs kaut kādā brīdī piešķir primātam “nemirstīgu dvēseli” un tas top par pirmo cilvēku.

Šādi mācība par nemirstīgo dvēseli un darvinisms sastopas teistiskās evolūcijas formā. Ne visi katoļticīgie atbalsta teistiskās evolūcijas redzējumu. Turklāt šajā perspektīvā nāve top par ārkārtīgi nepieciešamu instrumentu, lai pakāpeniski panāktu “produkta” izveidi un šādi nonāktu pie “pirmā cilvēka”.

Ticējums, ka nemirstīgā dvēsele eksistē atsevišķi no ķermeņa, maina nāves definīciju un arī pašu glābšanas ideju. Šādā gadījumā iznāk, ka tā nāve, kuru Jēzus uzvarēja pie krusta, ir nevis eksistences pārtraukšana, bet gan dvēseles šķiršanās no ķermeņa. Saskaņā ar šo uzskatu Jēzus ir nācis glābt nevis grēcinieku, bet gan tikai viņa dvēseli, kuru Viņš iegūst Sev pēc grēcinieka nāves. Te ir vieta gan ellei, gan šķīstītavai, gan arī paradīzei.

Teistiskās evolūcijas ticējumā ir vairāki pievilcīgi momenti: tas sagādā intelektuālu respektu pasaules acīs – Dievs tiek distancēts no pasaules ļaunuma, ko veic miesa, un ticībai nav nepieciešami pierādījumi.

Rom. 1:20 “Kopš pasaules radīšanas Viņa neredzamās īpašības, gan Viņa mūžīgais spēks, gan Viņa dievišķība, ir skaidri saredzamas Viņa darbos, tāpēc viņiem nav ar ko aizbaidināties.”

Ps. 19:1 “Debesis daudzina Dieva godu, un izplatījums izteic Viņa roku darbu.”

Teistiskā evolūcija piedāvā trīs iespējamus skaidrojumus Dieva bauslim par svēto dienu:

1) Dievs apgalvo, ka ir radījis sešas dienas, lai gan Viņš to nav darījis,

2) Dievs patiesībā nav domājis “sešas dienas”, kad Viņš ar pirkstu akmeņi bausli ierakstīja “sešas dienas”,

3) Desmit baušļi satur “neprecizitātes”.

Ps. 119:160 “Visi tavi vārdi ir patiesība, un Tavas taisnās tiesas paliek mūžīgi.”

Mēs nevaram noliegt Dieva Vārdu, kas skaidri atklāj, ka Dievs ir Radītājs un ka Viņš neizmanto nāvi kā Savu instrumentu.

DIEVA RAKSTURS

Ja teistiskā evolūcija ir patiesa, iznāk, ka Dievs ir radījis dzīvniekus ciest un mirt miljoniem gadu, lai gan Viņš varēja tos radīt pilnīgus jau no paša sākuma. Tad iznāk, ka Dievs nav spējīgs radīt tā, lai izvairītos no nāves, cīņām un ciešanām. Turklāt kāds var iebilst un sacīt, ka dzīvnieku ciešanām nav nekādas nozīmes, jo tiem nav dvēseles, tādēļ tie neizjūt ciešanas. Ateisti noraida Dieva roku dabā un arī ciešanās, taču teistiskā evolūcija Viņu netieši apsūdz nāves un ciešanu radīšanā.

1. Jāņa 4:8, 14. “Dievs ir mīlestība; Un mēs esam redzējuši un apliecinām, ka Tēvs ir sūtījis Savu Dēlu par pasaules Glābēju.” Teistiskā evolūcija apgalvo, ka Dievs ir radījis nāvi un izmanto to Savos nolūkos. Dievs nevarētu Sevi dēvēt par mīlestību, ja būtu nāves autors.

1. Moz. 2:7 “Un Dievs Tas Kungs radīja cilvēku no zemes pīšļiem un iedvesa viņa nāsīs dzīvības dvasi; tā cilvēks tapa par dzīvu dvēseli.”
1. Moz. 7:15 “tie visi iegāja pie Noas šķirstā, pa divi no katras radības,

kurā mīt dzīvības dvasa.” Ievēro, ka “dzīvības dvasa” piemīt kā cilvēkiem, tā arī pārējai dzīvībai. Te nav atšķirību. Dzīvnieki nav cita kategorija, kam nav dvēseles. Mēs visi esam radīti.

Ričards Dokinss saredz pretrunu starp Bībeles mācību par radīšanu un teistisko evolūciju:

“Es domāju, ka evaņģēliskajiem kristiešiem ir pamats uzskatīt evolūciju par savu ienaidnieku. Lai gan vairāki progresīvi teologi laimīgi sadzīvo ar evolūciju, es uzskatu, ka tie maldās. Es domāju, ka evaņģēliskajiem te ir taisnība, jo tie saredz dziļu nesaderību starp evolūciju un kristietību. Es to sapratu, kad man bija sešpadsmit gadu.”

Dokinss pamana, ka evolūcijas teorija ir pretrunā ar evaņģēlija vēsti. Starp evolūcijas teoriju un kristietību pastāv dziļa nesaskaņa.

SECINĀJUMI

Viena no teistiskās evolūcijas pievilcīgajām pusēm ir tās piedāvājums mazināt spriedzi starp pašreizējo zinātni un Bībeli. Lai gan tā nesniedz pierādījumus un to neatbalsta materiālistiskā zinātne, tā pati pakļaujas esošās zinātnes apgalvojumiem. Teistisko evolūciju neatbalsta Bībeles rakstu vietas; lai to pamatotu, šīs rakstu vietas nepieciešams izteikt citādi un meklēt nebībeliskus avotus. Teistiskā evolūcija apšaubā Dieva mīlošo raksturu. Kristiešiem jāapzinās, ka starp Rakstu mūžīgajām patiesībām un mainīgajām zinātnes izpratnēm vienmēr pastāvēs nesaskaņa.

Jņ. 8:31, 32: “Tad Jēzus sacīja jūdiem, kas bija sākuši ticēt Viņam: “Ja jūs paliekat Manos vārdos, jūs patiesi esat Mani mācekļi, un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus.”” To Jēzus sacīja visiem, kas Viņam tic. Iedrošinu jūs un arī sevi pieņemt Dieva Vārdu, jo tur atrodas skaista patiesība, kā arī patiesas realitātes apraksts.

*Tima Stendiša svētrunas norakstu
2018. g. 9. jūnijā Ņuboldas draudzē,
Lielbritānijā veicis Andris Pešelis*

PELAVAS...

Dārgo žurnāla lasītāj, neesi pārsteigts, ka man, atbildot uz intervijas jautājumiem, bija vajadzīgs samērā garš ieskriešanās ceļš, lai varētu pacelties kaut nedaudz augstāk par pelavu slāni, kas kā nepatīkams mākonis uz īsu brīdi ir aizsedzis mīļotajiem Dieva bērniem pestīšanas prieku. Pasaule, kurā mēs dzīvojam, līdzīgi kā Jāņa Kristītāja dienās, kaut ko nesaprot, kaut ko pārprot, arī kaut ko nemaz necenšas saprast. Problēmas bija Jeruzalemes jūdiem ar Jāni Kristītāju, kad viņi nesaprata un jautāja „Ko tu pats saki par sevi?” (Jāņa 1:22)... „Ko tad tu kristī, ja tu neesi ne Kristus, ne Ēlija, ne gaidāmais pravietis?” (Jāņa 1:25)... Un tad šī

skaistā, pravietiskā Jāņa atbilde, kuru pierakstījis Matejs: „...Bet Tas, kas nāk pēc manis, ir spēcīgāks par mani; Tam es neesmu cienīgs kurpes nest, Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un uguni. Tam vēteklis rokā, un Viņš tīrīs **Savu** klonu, un Viņš sakrās **Savus** kviešus klētī, bet pelavas sadedzinās ar neizdzēšamu uguni.” (Mat. 3: 11,12) Man ļoti patīk šī rakstvieta – ka netiks sajaukti graudi ar pelavām. Nevienu mirkli neesmu šaubījies, ka draudze, kurai piederu un kalpoju, ir Mūžīgā Dieva acu raugs, jo 1. Tēvā Dievs joprojām ir **priekš** cilvēka, jo atdeva Visdārgāko; 2. Dēlā Dievs ir joprojām kopā ar cilvēku un tā būs līdz galam; 3. Svētajā Garā Dievs ir joprojām **iekš**

cilvēka. Tā ir bijusi, ir un mūžam būs Dieva bērnu drošība šajā briesmu pilnajā pasaulē. Es ticu, ka, no šī skatu punkta raugoties, mēs labāk redzēsim un sapratīsim to, kas rakstīts Atkl. 12:12 „Tādēļ priecājieties debesis un kas tur mājā! Vai zemei un jūrai, jo velns nonācis pie jums lielās dusmās, zinādams, ka tam maz laika atlicis.” Šīs viņa dusmas ir bijusi realitāte visos laikos.

Viktors Geide –
mācītājs emeritus,
kalpo Zilākalna
senioru namā un
Strenču draudzē.

Kāds bija čekas laiks draudzē? Kāda ir Tava kā darbinieka pieredze ar Valsts drošības komiteju?

Atvainojiet, ja būšu nedaudz nepaklausīgs un atbildēšu mazliet plašāk. Čeka nav vienīgā iespēja, kā velns var darboties, jo tad arī par viņu mums būtu jārunā kā par tādu, kas atrodams tikai maisos. Būšu nedaudz personīgs. Mēs ar brāli agri zaudējām tēti, māte vēlējās tikai vienu – lai mēs būtu paklausīgi un uzticīgi Dieva likumiem. Sākoties skolas laikam, sākās problēmas. Vispirms jau ar to, ka sabatā negājām skolā. Drīz pieredzējām, kā sāk izpausties sātana dusmas. Bija karš, vāciešu okupācija. Kādā dievkalpojumā Valmieras Septītās dienas adventistu draudzes sludinātājs brālis Fogels (vēlāk viņš nomainīja uzvārdu uz Pokuls) dziļā priekā un pateicībā lasīja draudzes priekšā armijā paņemta draudzes locekļa vēstuli par to, ka viņš nozīmēts rūpēties par armijas zirgiem un var justies brīvs sabatā.

Cik priecīga un pateicīga Dievam par to bija draudze! Bet, ak vai, pēc dažām dienām draudze uzzināja, ka sludinātāju apcietinājis Gestapo un viņu aizveduši vīri, kam uz jostas rakstīts „Dievs ar mums”. Par ko? Par ko?! Atbildes nav... Tā viņš izgāja cauri nāves nometņu šausmām, līdz beidzās karš. Sludinātāja Pokula sieva tolaik dzīvoja vienā istabīnā mūsu ģimenē un gaidīja, un gaidīja. Turpinājām lūgt un gaidīt. Pēc ilgāka laika, kad karš jau bija beidzies, br. Pokuls atgriezās mājās kā Dieva žēlastības brīnums. Kad sieva uzklāja viņam baltu, baltu gultu, lai viņš varētu doties pie naktsmiera, viņš nolika spilvenu zemē un, paņēmis segu, gulēja uz grīdas. Tā turpinājās

gandrīz nedēļu, bet mīlošais Debesu Tēvs dziedināja šo koncentrācijas nometnēs iegūto traumu...

Cik patiesi ir Jēzus vārdi Jāņa 8:44 „...Viņš [tas ir velns] no paša sākuma ir bijis **slepkava** un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā. Melus runādams viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir **melis un melu tēvs**.”

Dziļi pagātnes atmiņās iespaidies arī notikums, kas atgadījās, kad man bija vēl tikai 10 gadu. Toreiz piedzīvojām dienu, kad kopā ar brāli noraudājušies un pagalam bēdīgi ik pa brīdim skrējām pie loga un nezinā gaidījām. Māmiņa bija aizsaukta uz Gestapo. Prātā bija tikai viens jautājums – “Vai viņa pārnāks mājās?” Pārnāca. Un pastāstīja, ka

“**KATRA NODZĪVOTA DIENA
ŠAJĀ PASAULĒ DIEVA BĒRNAM
IR ĪPAŠA ŽĒLASTĪBA...**”

sargs pie *Gestapo* ēkas durvīm teicis: „Pa šīm durvīm parasti arī neiznāk.” Cilvēks, kurš māmiņu pratināja, pateica skaidri: „Jums mēs neticam, bet tam puikam, kas tur izmeklēšanas laikā jūsu mājā jautās par starpu, tam mēs ticam.” (Jautājums bija par it kā slepenām sanāksmēm.) Dieva žēlastība bija pārāka par sātana dusmām un izjauc viņa plānus. Nekad nevajadzētu būt tik naiviem un domāt, ka šīs zemes ceļā pienāks tāda diena, kad velns būs zaudējis interesi par Dieva bērniem, pārstās rūkt pret viņiem un nevēlēsies viņus vairs aprīt. Kristus ienaidnieka dusmas vienmēr izpaužas caur cilvēkiem. Ja vēl atceros, kā saniknots armijas daļas vadītājs neiemeta granātu bunkurā, kurā bijām 9 septītās dienas adventisti, bet uzāķēja to atpakaļ pie jostas, kā Štukasa pilots pikējot izšāva no sava ložmetēja kārtu uz āboliņa laukā nokritušajiem 9 adventistiem, bet nevienam netrāpīja (māmiņa, kura gulēja man blakus, noteica: „Liekas, ka man matus piešāva pie zemes”), varu teikt: „Katra nodzīvota diena šajā pasaulē Dieva bērnam ir īpaša žēlastība...”

Un, lūk, jauna valsts iekārta, jauna drošības sistēma, kuru tauta godāja par čeku. Protams, nāca arī jauni piedzīvojumi. Nav tik vienkārši pateikt, kā šī sistēma darbojās, izmantotas tika dažādas metodes. 1949. gada pavasarī mani ar brāli izmeta no Valmieras 11 varoņu vidusskolas 9. klases sabatu dēļ. Turpmāk bijām spiesti mācīties Valmieras Strādnieku jaunatnes vidusskolā, obligāti strādājot. Tika iegūta vidējā izglītība, vēlāk arī augstākā, bet pēc 5 mēnešiem, kurus pavadīju darbā, nācās to atstāt, jo, kā man paskaidroja Mazsalacas MRS direktors politiskos jautājumos, – es samaitāšot cilvēkus. Tā nu pēc 5 gadu studijām un 5 mēnešu darba viss bija beidzies uz neatgriešanos, jo ministrijā arī bija aizkritusi kaut kāda barjera. Kur visā šajā sākas un kur beidzas čeka, es nemaz nevaru pateikt.

Kad vecākie brāļi jau bija mani ar sievu aicinājuši uzņemties kādas atbildības, palīdzot sludinātājiem Klotiņam un vēlāk Oltiņam, ar īpatnējām pret darbības metodēm, kuru mērķis bija sagraut prieku strādāt, iznāca iepazīties biežāk.

Piemēram, tika lietota leksika: “Jūs, Geide, esat pret Padomju varu”, “Mēs jūs sodīsim, jo jūs neļaujat bērniem iet skolā” (vismaz 2 reizes patiešām sodīja, gan tikai naudas izteiksmē), “Mums no jūsu draudzes atsūtīta vēstule (vēstuli šīs drošības pilārs turēja rokā ar tādu žestu, it kā mācītos lasīt), ka jūs, sākoties jaunam skolas gadam, esot brīdinājis bērnus, ka būšot kā Dāvidam jācinās ar lauvām un lāčiem un tie lāči esot mēs.” Kādā citā reizē br. Oltiņu atsūtīja uz Tukumu ar vēsti, ka nedrīkstu vispār iet aiz katedras. Citreiz atkal pa citiem kanāliem bija izsekojuši, ka esam bijuši Lietuvā, Jonišķos, uz neatļautu pasākumu, tā it kā parādot: mēs zinām visu, kur esat un ko darāt... Tas viss notika tad, kad man vēl nebija sludinātāja apliecības. Visā šī attiecīgo iestāžu nekaunība nebija panesama, un mums ar Vēsmu klusībā brieda pavisam cits plāns, kuru Latvijā neviens nezināja, lai tieši tad, kad viss būtu nokārtots, mēs pārceltos

un pazemots, tad, lai priekšniecības acīs izpelnītos kādu uzslavu par labu darbu, viņam iedeva atļauju strādāt draudzē, tādējādi pierādot, ka beidzot šo stūrgalvi ir izdevies salauzt, un uz otru pusi – cerot, ka šī negaidītā „labestība” vājakos draudzes locekļos izsauks aizdomas, sak, brālītis droši vien kaut kur ir piekāpies. Tā drošības iestādes būs panākušas īstenībā pašu galveno – ne tikai zināmas aizdomas, bet pat šķelšanos draudzē. Šo mērķi – ar visiem spēkiem izraisīt draudzēs šķelšanos – visskaidrāk varēja redzēt visā, ko darīja Valsts drošības komiteja. Arī viņi labi saprata, ko Jēzus teica Marka 3:24 “Un, ja kāda valsts savā starpā sanāk naidā, tad tāda valsts nevar pastāvēt.”

Kā Tu vērtē čekas maisu atvēršanu? Vai tas ir pareizi, ka tagad tie ir visiem pieejami?

Es vēl nevienu čekas maisa kartīti neesmu ne meklējis, ne ar kādu iepazīties, un domāju, ka arī nekad to nedarišu. Kas attiecas uz mīļajiem

“MĒRĶI – AR VISIEM SPĒKIEM IZRAISĪT DRAUDZĒS ŠĶELŠANOS – VISSKAIDRĀK VARĒJA REDZĒT VISĀ, KO DARĪJA VALSTS DROŠĪBAS KOMITEJA.

uz Krieviju, uz Petrovalas draudzi 200 km no Volgogradas. Tā bija vācu draudze. Negaidot notika dīvains lietas. Pie mums Jēkabpilī bija atbraucis sludinātājs ar šo priecīgo vēsti – visas atļaujas nokārtotas, dzīvoklis sagādāts, posieties ceļam! Kamēr priecājamies par šo labo ziņu, br. Oltiņa sūtīts atbrauca Vēsmas tētis br. Lapa ar vēsti, ka man Rīgā kulta pilnvarotajam jāiesniedz sava autobiogrāfija, ka varbūt man ļaus strādāt br. Oltiņa vadībā. Kam lai tagad dodu priekšroku?!.. Ja varat šo notikumu atkopt, sapratīsiet, kā strādāja Valsts drošības komiteja. Es neesmu atkodis, bet par to gan esmu pārliecināts – ja kāds Dieva bērns bija pietiekami „sists”, stumdīts, grūstīts

darba biedriem, kuru vārdi tiek kaut kādā veidā pieminēti, vēlos teikt vienu. Es pazīstu visus šos uzticīgos Dieva bērnus, zinu, kā viņi ir stāvējuši par patiesību, kad paši vēl bija bērni, un tāpat stāv vēl šodien. Ne minūti neesmu šaubījis par viņu uzticību, arī tad nē, kad 11 gadus vadīju Latvijas draudžu savienību. Viņi bija tie, kuriem varēja uzticēt izpildīt jebkuru pienākumu, ar kuriem varēju kopā lūgt un par kuriem vienmēr esmu bijis Dievam pateicīgs. Es arī zinu viņu cīņas un upurus, ko viņi ir nesuši Dieva darbā, esmu redzējis viņu mīlestību uz dvēselēm un viņu misijas garu. Jā, esmu sajutis viņu prieku rokasspiedienā. Ja man vēl šodien būtu jāvada Draudžu

“PIRMS KĀDS TĀ IEKARST, KA VAIRS NESPĒJ VALDĪTIES, LŪGSIM, LŪGSIM UN VĒLREIZ LŪGSIM, LAI SVĒTAIS GARS PILNĪGI PĀRŅEM MŪSU VISU SIRDIS UN IENES PILNĪGU MIERU.

savienība, es ar lielāko prieku būtu joprojām gatavs turpināt strādāt kopā ar šiem dārgajiem Dieva kalpiem, kuri ir kļuvuši sirmi, bet nekad nav mitējušies atbalstīt viens otra rokas un kopīgi nest gan atsevišķu draudžu, gan visu kopējo nastu. Man nav vajadzības redzēt kaut kādas kartītes, lai varētu novērtēt viņu darbu. Es paceļu savas lūgšanu rokas pret Debesu Svētnīcu un saku Dārgajam Glābējam Jēzum vissirsnīgāko pateicību par šiem mīļajiem darba biedriem. Bez vismazākās šaubīšanās saku jums, kuri vēl strādājat: „Bet pats miera Dievs lai jūs svētī caur caurīm, un jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai.” (1. Tes. 5:23)

Lai spriestu par kartīšu pieejamības pareizību vai nepareizību, esmu daudz par sīku, īsta šīs pasaules niecība, bet es pazīstu Universa Valdnieku, gan Viņš jums pastāstīs.

Cik uzticama ir čekas maisos pieejamā informācija?

Šeit vēlētos atbildēt ar ap. Pāvila vārdiem 1. Kor. 4:4–5: „Es gan nekā neapzinots, bet tādēļ vēl neesmu taisnots, mans tiesnesis ir Tas Kungs. Tātad netiesājiet priekšlaikus, tiekāms Tas Kungs atnāks. Tas arī cels gaismā, kas bija apslēpts tumsībā un atklās siržu nodomus, un tad ikvienam būs sava uzslava no Dieva.”

Tikai viena epizode no manis personīgi piedzīvotā. Kāds sirms, mīļš Dieva vēsts sludinātājs pēc savas sievas nāves ieradās pie manas mātes, vēlāk arī pie manas ģimenes un, asarām plūstot, no sirds lūdza piedošanu, ka ilgi, ilgi turējis mūs par attiecīgu iestāžu kalpiem. Man bija tik ļoti žēl šī mīļā Dieva vīra, ka vēl šodien, atceroties viņa izmisumu,

saprotu, kā sātans prata izmantot cilvēkus, lai sagrautu Dieva bērnus gan fiziski, gan morāli. Bet Dievs ir labs un dziedināja šīs traumas.

Šobrīd draudzē ir pamodusies neuzticība pret brāļiem, kuru vārdi atrodami aģentu kartītēs. Kā Tu vērtē izveidojušos situāciju?

Tas, ka iespējams pamodināt neuzticību pirms nopietniem pierādījumiem, vērtējams kā ļoti negatīva parādība, turklāt – draudzē. Tūlīn paskaidrošu tuvāk. Ja mīļais Dieva kalps visu laiku bijis kā dadzis čekas acīs un tā jau 20, 30 vai pat

odze tekas malā, kas iedzeļ pat zirgam nagā tā, ka jāejšs krīt atpakaļ.” (1. Moz 49:16-17) Mīlie brāļi un māsas! Nomierinieties, ļaujiet Dievam strādāt caur Savu organizāciju, kuras izveidē draudžu delegāti piedalījās. Draudžu sludinātāji nav draudžu spriedumu kompetencē, bet Latvijas draudžu Savienības padomes kompetencē. Jūs, gluži tāpat, kā es, varat izteikt šai padomei savu sāpi, ja tāda ir, bet ne spriedumu. Bet, pirms kāds tā iekarst, ka vairs nespēj valdīties, lūgsim, lūgsim un vēlreiz lūgsim, lai Svētais Gars pilnīgi pārņem mūsu visu sirdis un ienes pilnīgu mieru. Viņš to darīs, jo tāds ir apsolījums: „Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas.” (Jāņa 14:27)

Kā, Tavuprāt, draudzes locekļiem vajadzētu izturēties pret pieejamo informāciju?

Es personīgi pret to izturos kā pret pelavām. Es tās nesveru, nemēroju un nevāru arī nekādu putru no tām, un jūtos lieliski. Mani vairāk biedē kaut kas cits. Kad pasaules vēsturē

“MĪĻIE BRĀĻI UN MĀSAS! DRAUDŽU SLUDINĀTĀJI NAV DRAUDŽU SPRIEDUMU KOMPETENCĒ, BET LATVIJAS DRAUDŽU SAVIENĪBAS PADOMES KOMPETENCĒ.

40 gadus ir nesekmīgi cīnījusies, lai savestu šo Dieva kalpu ienaidā ar draudzi, tagad, pasviežot šo lapeli (varbūt kā īpašu savas „gudrības” izpausmi), tā ar draudzes locekļu rokām ir panākusi to, ko gadu desmitos pati panākt nevarēja. Ja viņai tas ir izdevies, tad Maskavā šodien ir uzvaras svētki; šāds pakalpojums būtu kā loterijas laimests sātanam un viņa eņģeļiem. Nostāties šādā neuzticības vietā ir ārkārtīgi riskanti. Var negaidot paslīdēt uz Dana raksturojuma laipas: „Dans spriedīs tiesu savai tautai [...] Dans ir kā čūska uz ceļa, kā bīstama

atkārtosies Bābeles uzvaras svētki un bēres vienlaicīgi, tikai šoreiz – garīgās Bābeles, tad uzmanieties, lai pēdējā „Belzacara” rokās neviens nebūtu kā pazemots Dieva nama trauks, kas piepildīts ar Bābeles vīnu, kā trauks, kas nekad nepiederēs vairs Kristum, bet paliks kopā ar pretinieku, lai dalītos tā liktenī.

MŪSU KUNGA JĒZUS ŽĒLASTĪBA LAI IR AR VISIEM!

*Sagatavoja Edija Subatoviča,
Anitra Roze*

Uzticams evaņģēlija pieraksts.

Mateja 28:19-20

*Vai frāze “Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā”
Mateja 28:19 ir vēlāko laiku Bībeles papildinājums?*

Antitrinitārieši izmanto šo argumentu, lai neitralizētu Bībeles liecību, kura ir pretrunā viņu pozīcijai, taču arguments nav vēsturiski pamatots, un ir grūti saprast, kādēļ tas vēl aizvien tiek lietots.

Īsā atbilde uz jautājumu ir: šī frāze ir daļa no oriģinālā Mateja evaņģēlija teksta.

1. Grieķu liecība.

Pastāv daudz Mateja evaņģēlija sengrieķu manuskriptu. Teksta pierādījumi nav apšaubāmi: visi Mateja evaņģēlija sengrieķu manuskripti iekļauj citēto frāzi. Citiem vārdiem – tā ir daļa no oriģinālā evaņģēlija teksta. Bez tam arī visi senie Jaunās Derības tulkojumi saglabā šo sengrieķu lasījumu. Tie, kuri apšaubā sengrieķu teksta pierādījumus, apgalvo, ka Mateja 28:19 baznīctēvu rakstos, īpaši Cezarejas Eisēbija (263–339) rakstos, neiekļauj trīskāršo frāzi. Patiesībā

Teksta pierādījumi nav apšaubāmi: visi Mateja evaņģēlija sengrieķu manuskripti iekļauj citēto frāzi.

Eisēbijs citē Mateja evaņģēliju dažādos veidos. Zināms, ka deviņas reizes viņš citē “ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas”, 16 reizes “ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas Manā vārdā” un piecas reizes viņš citē šo Bībeles tekstu

tieši tā, kā tas stāv rakstīts pašlaik Mateja evaņģēlijā. Acīmredzamais secinājums – Eisēbijs zināja garāko sengrieķu oriģinālā teksta lasījumu Mateja evaņģēlijā un dažkārt mēdza izlaist kādas panta detaļas, ja tas viņam bija šķitis nepieciešams. Tāda bija viņa ierastā prakse, citējot Rakstu pantus.

2. Senebreju liecība.

Dažkārt, lai apšaubītu Trīsvienības pieminēšanu šajā Mateja evaņģēlija pantā, tiek lietota atsauce uz panta tulkojumu senebreju valodā, kur šī trīskāršā formula iztrūkst. Tas tiek tulkots: “Jēzus pienāca tiem klāt un sacīja: “Man ir dota visa vara Debesīs un virs zemes. Ejiet un (māciet) viņus pildīt visas lietas, kuras esmu jums pavēlējis mūžīgi.”” Par šo lasījumu būtu jāsaņem dažas lietas. Pirmkārt, šis ir jūdu apoloģētikas, nevis kristiešu tulkojums. Tas ir papildināts ar pret katolicismu vērstiem komentāriem. Otrkārt, tas ir nosaukts *Eben Bohan* (pārbaudes akmens, ar kuru pārbauda dārgmetālus) un to 1380. gadā ir sarakstījis Šem-tobs ben-Īzaks ben-Šapruts. Viņa Mateja 28:19 lasījumu neatbalsta neviens sengrieķu manuskripts. Treškārt, tulkojumā ir izlaistas vairākas Mateja evaņģēlija daļas. Visbeidzot jāievēro, ka tas izlaiž arī evaņģēlija aicinājumu. Citiem vārdiem – tas nav uzticams liecinieks par labu oriģinālam Mateja evaņģēlija tekstam.

3. Kritiskā interpretācija.

Bībeles kritiķi apgalvo, ka šajā Rakstu vietā esošā kristību formula

neesot oriģināla, jo tā it kā nenākot no paša Kristus mutes. Augstās kritikas pieeja evaņģēlijiem cenšas tekstā atrast Kristus oriģinālos vārdus un norobežot tos no tā, ko Matejs apgalvo par Kristu. Saskaņā ar viņu apgalvojumu Matejs nekur nerunā par kristīšanu un pasaules evaņģelizācijas jautājumiem, kā arī neko daudz evaņģēlijā nesaka par Tēvu un Svēto Garu. Šādi tie spriež, ka Jēzus nav sacījis neko no

Mateja 28:19-20 kanoniskā forma ir pilnībā pamatota, un tā pieder pie Mateja evaņģēlija oriģinālā teksta.

tā, ko Matejs apgalvo. Tie uzstāj, ka kristību formula neesot tā, ko Jēzus Saviem mācekļiem ir mācījis, taču to esot praktizējusi Mateja kopiena. Kritiķi apgalvo, ka Matejs leģitimizē draudzes praksi, ieliekot Jēzus mutē šos vārdus. Šī interpretācija ir balstīta uz vēsturiski kritisko Bībeles interpretācijas metodi, un tā nav saskaņā ar to, ko Bībeles teksts tieši pasludina. Tā vienkārši ir balstīta uz spekulāciju, kuru nav iespējams pierādīt. Mateja 28:19-20 kanoniskā forma ir pilnībā pamatota, un tā pieder pie Mateja evaņģēlija oriģinālā teksta.

*Endžels Manuels Rodrigess
(Adventist World 2019. g. janvāris)
Sagatavoja Andris Pešelis*

ATKLĀSMES GRĀMATA

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS, 2. DAĻA

Dags Bačelors ir Septītās dienas adventistu sludinātājs, kristīgā medija "Amazing Facts" prezidents.

(Sākums AV janvāra numurā.)
Amazing Facts pieder vietne BibleProphecyTruth.com. Tur atrodama sadaļa, kurā varat iepazīties ar Bībeles skaitļiem un to nozīmi (šo materiālu latviešu valodā atradīsiet AV janvāra numurā. – Red.). Varat to lejupielādēt par brīvu. Kuriem skaitļiem Bībelē ir pamanāmākā nozīme?

7 ir pabeigts cipars, parasti nozīmē pilnu kāda veida ciklu. Piemēram, nedēļas ciklu.

12 ir skaitlis, kas simbolizē draudzi – ir 12 apustuļi, 12 soģi, 12 sentēvi Vecajā Derībā, Jaunajai Jeruzalemei ir 12 pamatakmeņi, 12 augļi 12 reizes gadā, tur būs 12 reiz 12000 jeb 144000... Tas ir skaitlis draudzei. Atklāsmes grāmatas 12. nodaļā (šajā gadījumā gan šim skaitlim nav īpašas nozīmes) lasām par sievieti, kurai galvā ir 12 zvaigznes, viņa ir Kristus līgava. Tātad – šis skaitlis ir draudzei.

40 simbolizē paaudzi.

3,5 ir puse no 7, un jūs šo skaitli Bībelē atradīsiet vairākas reizes. Laiku, kas ir gads, laikus, kas ir pāris jeb divi gadi, un puslaiku jeb pusi gada. 3,5 gadi, 1260 dienas. Jūdu gadam bija 360 dienu. 1260 dienas, 42 mēneši. 42 mēneši pa 30 dienām, tas viss beigās ir viens un tas pats laika periods. Tas ir laiks, kurā patiesība tiek sludināta cauri vajāšanām un pretestībai. Elija 3,5 gadus bēga no vajātājiem, jūs atradīsiet, ka Jēzus sludināja 3,5 gadus. Apustuļi sludināja 3,5 gadus tikai ebrejiem, pirms Stefans tika nomētāts ar akmeņiem. Starp citu, jūs atradīsiet vēl vienu 3,5 Esteres grāmatā. Ahasvēra valdīšanas trešajā gadā viņš rīko dzīres, kuras ilgst 180 dienas; tātad kopumā ir pagājuši 3,5 gadi

kopš viņa valdīšanas sākuma, kad pagānu ķēniņiene tiek gāzta un tiek meklēta ebreju ķēniņiene. Tas Bībelē ir ļoti interesants skaitlis, bet tā ir arī puse no 7, kas nozīmē pārtraukumu, nepabeigtību, pretošanos, vajāšanu.

Un tad ir cipars 4, tas parasti nozīmē kaut ko visur esošu. Engēļi tiek sūtīti uz četriem zemes stūriem. Ir 4 evaņģēliji, kuri sasniedz visus cilvēkus, ikkatru. Tāds ir cipars četri.

Un ir skaitlis 10, simbols likumam vai Dieva gribai. Dieva Vārds parasti ir simbolizēts ar 5. 3 ir pieminēts 11 reizes, un "trešais" 23 reizes. Dievs ir Dievs Tēvs, Dēls un Svētais Gars, jūs tur atradīsiet uzsvāru uz trīs. Tiktāl par skaitļiem.

Kāds ir Atklāsmes grāmatas mērķis? Ko Dievs vēlas mums pavēstīt caur to? Apustuļu darbi 14:22 atklāj: "...stiprinādami mācekļu dvēseles un pamācīdami palikt ticībā un ka caur daudz bēdām mums jāieiet Dieva valstībā." Šī grāmata izseko Dieva tautas vēsturei, saka, ka laiks ir pienācis; un caur šīm daudzajām bēdām viņi nokļūst Dieva valstībā. Atklāsmes grāmata ir brīnišķa, tā ir Bībeles stāsta kulminācija.

Pirmajās trijās Bībeles nodaļās cilvēks ir perfekts, bet caur nepaklausību viņš vairs nevar būt no Dzīvības koka un tiek izlikts no Ēdenes dārza. Cilvēks pieņem savu sievu, bet ir ienācis grēks. Pēdējās trijās Bībeles nodaļās cilvēks ir uzvarējis grēku, viņš ir atpakaļ Ēdenē, viņš var būt no Dzīvības koka. Pirmajās trijās nodaļās viņš tiek nošķirts no Dieva, pēdējās trīs nodaļās "Dievs mājās viņu vidū" (Atkl. 21:3). Un vēl ir cīņa starp sievieti un čūsku pirmajās trijās Bībeles nodaļās, un Atklāsmes 12. nodaļā ir cīņa starp sievieti un pūķi jeb čūsku. Tā ir tik

neticama grāmata!

Ziniet, dažkārt, kad lasāt, ko Bībeles pētnieki saka par Atklāsmes grāmatu, tas izklausās ļoti smieklīgi. Jo viņi to vai nu mīl, vai ienīst. Daži baznīcas tēvi vēlējas, kaut tā nemaz nebūtu Bībelē, jo ir tik dziļa, piemēram Malengtons. Un tad ir citi, kas saka, ka tā ir visapbrīnojamākā grāmata no visām Bībeles grāmatām. Viens pat ir teicis: "Šķiet, ka Jānis ir apdomājis katru vārdu, pirms to pierakstījis." Tā ir tik perfekta grāmata gan matemātiski, gan tās uzbūvē, tās izkārtojumā, tās perfektums ir unikāls! Džona Banjana grāmata "Svētceļnieka taka" (Pilgrims progress) to citē ļoti daudzas reizes. Lielākā daļa pētnieku ir pārsteigti par tās perfektumu. Bet tad ir citi, kas saka: "Atklāsmes grāmata vai nu padara cilvēku traku, vai arī pievelk trakus cilvēkus." Tā pievelk trakus cilvēkus, un tie, kuri to studē, kļūst traki. Jūs saprotat, šāda ir attieksme. Mums par to nāk smieklī, vai ne? Un ir tādi cilvēki kā sekas vadītājs Deivids Korešs (David Koresh), un arī viņi ir lasījuši Atklāsmes grāmatu. Tā nu tas ir – jo pilnīgāka ir patiesība, jo lielāka ir iespēja, ka tā tiks nepareizi izmantota.

Atklāsmes grāmata ir ciets rieksts, bet labākā daļa ir aiz cietās čaulas. Tas prasa zināmu urbšanos, bet, ja jūs tiksiet cauri, vidū atradīsiet vissaldāko ēdienu. Šī nav grāmata, kas domāta jūsu baidīšanai. Protams, ja esat pazudis, tad jums ir jābaidās, bet ne tikai Atklāsmes grāmatas dēļ. Ja jūs esat pazudis, mēs ceram, ka jums iet nožēlojami, mēs ceram, ka jums nav ērti, kamēr jūs slidat iznīcības virzienā.

Bet draudzei šī grāmata sniedz lielu stiprinājumu, tajā redzams

glābšanas stāsts. Atklāsmes grāmatā tas ir brīnišķi atspoguļots, kā drīzumā redzēsim, aplūkojot 4. un 5. nodaļu. Tā ir pilna simboliem. Kādēļ Dievs mums visu nepateica vienkārši un skaidri? Kāpēc tā ir šajos simbolos – lauvās, pūkos, čūskās, šajos tēlos, kuri ir pa daļai vērsis, pa daļai ērglis un lauva, un cilvēks? Tas viss šķiet ļoti dīvaini. Kādēļ šie simboli?

Lielākā daļa Bībeles apokaliptisko pravietojumu – Daniēla, Caharijas, Ecēhiēla, Atklāsmes grāmatā – tika sarakstīti, Dieva tautai atrodoties citas varas okupācijā. Daniēls pierakstīja savus pravietojumus, kamēr viņus pārvaldīja Babilonija, Ecēhiēls – Persijas okupācijas laikā, arī Caharija, un arī Jeremijas grāmatā tas nedaudz redzams. Taču šīs vēstis runā par varu krišanu, piemēram, daļā vēstu Atklāsmes grāmatā runāts par Romas krišanu, vēstis no Daniēla grāmatas runā par Babilonijas krišanu un Persijas krišanu. Ja viņi to būtu uzrakstījuši tieši, tas tiktu uzskatīts par nodevību, tāpēc Dievs deva tēlos un simbolos šifrētas ziņas. Bet brīnišķā lieta bija tāda – ja cilvēks ikdienā lasīja Bībeli, viņam šie simboli kļuva skaidri. Jūdi saprata, ko šie simboli nozīmē, jo tie parādās arī citās vietās Bībelē.

Atslēga uz Atklāsmes grāmatu ir tās simbolu izpratne. Kad jūs nokļūstat pie Atklāsmes grāmatas 12. nodaļas (atcerieties, šī nav padziļināta analīze, es tikai tam pieskaros, lidojot pāri, šis ir pārskats), tur ir rakstīts par pūķi. Vai tas ir īsts? Vai tiešām ir kāds reptilis-briesmonis, kas uzbruks zemes vēstures pēdējās dienās? Kas ir tā čūska? Tad tajā pašā grāmatā lasāt, ka tā čūska, vecais pūķis, ir velns. Bībele pati jums atklāj, kas tas ir. Un, protams, ar čūskas starpniecību velns pasaulē ienes grēku, to saprast nemaz nav tik grūti.

Ir rakstīts arī par Nokauto Jēru. Kas ir tas Jērs? Jānis Kristītājs norāda uz Jēzu un saka: “Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku.” (Jāņa 1:29).

Ir rakstīts par šīm divām svarīgajām sievietēm, no kurām viena redzama Atklāsmes 12., otra – 17. nodaļā. Ko simbolizē šīs divas sievietes? Tās simbolizē draudzi divās pretējās stadijās, bet vispār tā ir Kristus līgava. Ādamam bija šī perfekta sieva, tad, caur čūsku, ienāca grēks, un radās problēma.

Sieviete simbolizē draudzi, Kristus līgavu. “Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis Savu draudzi” (Efez. 5:25). “Ciānas meita” (Jer. 6:2), tā Dievs uzrunāja Savu draudzi Vecajā Derībā – “mīlīgā, izlutinātā Ciānas meita [sieva]”. Hozejam Dievs teica apņemt par sievu prostitūtu. Kāpēc? Lai parādītu, ko draudze ir nodarījusi savam Dievam un kā tā ir salauzusi Viņa sirdi. Un tā ir sieviete – prostitūta Atklāsmes 17. nodaļā.

Kas ir Atklāsmes grāmatas galvenais fokuss? Pirmie vārdi ir “Jēzus Kristus atklāsmē” – tā mums stāsta par Jēzu, visa grāmata! Tur teikts “... ko Viņam devis Dievs”. Kādēļ mums šī grāmata ir svarīga? No kā tā nāk? Tā ir vēsts no Dieva! Padomājiet par to – jūs savās rokās turat vēsti no Dieva. Viņš to nodot Jēzum, Jēzus to nodod eņģelim, eņģelis – Jānim, bet Jānis tev un man. Tas ir veids, kā šī vēsts ir nonākusi pie mums, šis ceļš patiesībā ir diezgan tiešs, kad tā par to domā. Caur šķīstu eņģeli tā ir nodota Jānim un tad – tev. Vairākas reizes grāmatā Jānis saka: “Es, Jānis, redzēju šīs lietas, es šo piedzīvoju, tas ir patiesi!” Šī ir vēsts no Dieva; kad jūs lasāt šo grāmatu, tā ir tik pilnīga, ka jūs sakāt: “Tiešām, tā ir dievišķa!”

Atceros pirmo reizi, kad lasīju Atklāsmes grāmatu. Daudzi cilvēki domā: “Uz Patmas salas noteikti bija sēnes, un Jānim ir halucinācijas!” Es biju hipijs un toreiz lietoju halucinogēnas vielas – LSD, peijotu [kaktuss, kas satur psihotropas vielas] un daudz ko citu. Kad pirmo reizi lasīju Atklāsmes grāmatu, es nodomāju: “O, man arī tā ir rādīties.” Jo tas viss likās tik dīvaini, un man nebija ne jausmas, par ko viņš runā. Taču, jo vairāk es iepazīnos ar citām Bībeles grāmatām, jo vairāk sapratu, ka šis nav tikai cilvēka prātā noticis īssavienojums. Šajā grāmatā ir ģenialitāte, kas nevar tikt izskaidrota citādi, kā vien ar tās dievišķumu – kā šis stāsts sasauca ar visiem citiem stāstiem! Kāds Bībeles pētnieks ir teicis: “Tā ir kā zelta segums visiem Rakstiem, tie visi Atklāsmes grāmatā sanāk kopā.”

Man tagad ir jauns satelīts, caur kuru var skatīties ne tikai *Amazing Facts*, *3ABN* un citus labus adventistu kanālus, bet arī daudzus citus kristiešu kanālus, arī harizmātu kanālus.

Dažiem ir pārraides par Atklāsmes grāmatu katru dienu, viņi cenšas lasīt ziņu virsrakstus caur Atklāsmes grāmatas “brillēm”. Un, lai arī kas notiktu, viņi mēģina tam pievilkt Atklāsmes grāmatā rakstīto – visam, kas rakstīts virsrakstos. Viņiem ir visdīvainākie skaidrojumi! Nevēlos būt noniecinošs, bet tādā veidā Atklāsmes grāmata nav jālasa, tā jālasa, raugoties uz pasaules vēsturi kopumā.

Ko tā saka par Jēzu? Viņš ir tās viduspunkts. Šī nav atklāsmē par zvēru vai antikristu. Jāņa 5:39 Jēzus teica: “Jūs pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani!” Ja visi Raksti liecina par Jēzu, ja pirmās rindas Atklāsmes grāmatā liek domāt par Jēzus atklāšanu jeb atsegšanu, tad mēs saprotam, ka Atklāsmes grāmatas mērķis ir atklāt Jēzu. Ja jums ir kādas šaubas, paskatieties uz vārdiem, kādos Jēzus dēvēts Atklāsmes grāmatā! Tur ir teikts – uzticīgais liecinieks, mirušo pirmdzimtais, zemes ķēniņu valdnieks, Cilvēka Dēls...

Vai esat satikuši kādus no tiem cilvēkiem, kuri apgalvo, ka izrunājam Jēzus vārdu nepareizi un mums tas jāmaina? Viņi pārraksta Bībeli un uzstāj – ja neizrunā Jēzus vārdu oriģinālajā ebreju valodā “Ješua”, tad tu saki nepareizi un tā ir zaimošana. Viņi velta ļoti daudz laika, lai izrunātu šo vārdu pareizi, ar oriģinālo ebreju izrunu un īstajā dialektā, un... Bet Dievam ir daudz vārdu; jau Atklāsmes grāmatā vien – zemes ķēniņu Valdnieks, Pirmais un Pēdējais, Dzīvais, Dieva Dēls, Svētais, Patiesīgais, Āmen, Dieva radības sākums, lauva no Jūdas cilts, Dāvida sakne, Jērs, Dieva Vārds, Kungs Jēzus, ķēniņu Ķēniņš, kungu Kungs, Alfa un Omega, Sākums un Gals, spožā Rīta Zvaigzne, un tas vēl nav viss.

Atklāsmes grāmatas skats uz Jēzu ir tāds, it kā jūs ietu ap dārgakmeni ar tūkstoš šķautnēm – gaisma katrā virzienā atmirdz nedaudz citādk un mainās atkarībā no jūsu skatu punkta. Kristus ir Atklāsmes grāmatas centrālais dārgakmens, un katrs vārds mums pasaka ko vairāk par Viņa raksturu. Jūs Viņu Bībelē redzat tik daudzos dažādos veidos. Tātad – šī visupirms ir Jēzus Kristus atklāsmē.

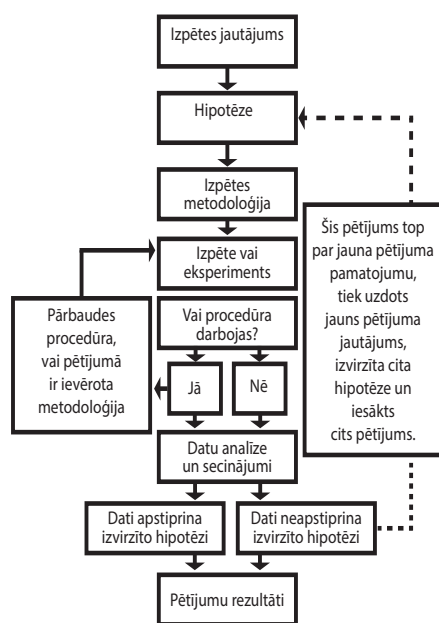
(Turpinājums marta numurā.)
Tulkoja Anna Rozenberga

ZINĀTNE UN DIEVS

Meklējumos pēc patiesības nākas izvērtēt zinātnes un ticības savstarpējās attiecības. Šajos meklējumos tiek lietotas atšķirīgas metodes, tādēļ tiek iegūti atšķirīgi rezultāti. Salīdzināsim, ar ko šīs metodes viena no otras atšķiras.

Zinātniskā metode

Ikviena zinātniskā pētījuma pamatā ir zinātniskā metode. Vispārīgos vārdos raksturojot zinātnisko metodi, jāizdala tās secīgie posmi, kas redzami grafikā:

Tajā redzams, ka vispirms tiek izvirzīts izpētes jautājums, kam seko hipotēze; tālāk nāk pētījums vai eksperiments, kurā tiek iegūti dati; pēc tam ir datu analīze un secinājumi, kuri apstiprina vai noliedz sākumā izvirzīto hipotēzi un sniedz atbildi uz sākumā uzstādīto jautājumu. Zinātniskie atklājumi netop no “baltas lapas”. Ar zinātniskās metodes palīdzību tiek atklāts kaut kas jauns, līdz šim nezināms, tas notiek, balstoties uz zināmajām zinātniskajām teorijām, avotiem un tehnoloģijām, jo citādi jaunos datus nebūtu iespējams ne izmērīt, ne aprakstīt. Ar zinātnisko metodi pēta fizisko pasauli, bet ar tās palīdzību nav iespējams Dieva eksistenci nedz apstiprināt, ne arī to noliegt. Protams, var izvirzīt šādu hipotēzi, taču nav zinātniskas metodoloģijas, ar kuras palīdzību būtu iespējams to apstiprināt vai noliegt. Zinātniskā metode ir noderīga tikai fiziskajā pasaulē, tā nav izmantojama

garīgajai dimensijai. Garu nevar izmērīt, jo tas nepieder šai pasaulei.

Lai gan ticība tiek pretstatīta zinātniskajai metodei, tomēr tā ietiecas tur, kur zinātne nespēj tikt uz priekšu. Ticības iracionālais faktors ir dzinējspēks zinātniskajā izpētē, jo zinātniekus uz priekšu dzen ticība, ka jauni atklājumi, neraugoties uz neveiksmēm vai grūtībām, ir iespējami. Ticībā tiek meklēti jauni ceļi. Lai gan zinātne nespēj virzīties uz priekšu bez iracionālās ticības, tā šo ticību cenšas pamatot pragmatiski. Vai ticību var izmērīt? Protams, nē. Tomēr tai ir sava vieta un funkcija, kas racionālo zinātni padara uzticamu, pamatojamu un izmērāmu. Ikvienai zinātniskai teorijai ir nepieciešama verifikācija jeb uzticamība, ka šai teorijai var uzticēties, ka tā ir ticama, ka rezultāti apstiprina izvirzīto hipotēzi. Respektīvi – ticību ir nepieciešams pamatot. Ticība virza uz priekšu zinātnes progresu, tomēr ticība vien, bez pamatojuma, veido tā saukto “pseidozinātni”, kad zinātnieks tic un apgalvo, ka esot veicis ievērojamus atklājumus, pat apgalvo, ka ir izgudrojis “mūžīgo dzinēju” vai ko tamlīdzīgu; tas sirsnīgi tic savam izgudrojumam un pārliecinoši runā par to, bet nespēj savu ticību pamatot.

Ticība un zinātne nav pretstati, bet tām ir atšķirīgas funkcijas. Ticība sadarbojas ar zinātni, tomēr tās darbojas katra savā jomā, visbeidzot saskaroties. Ticība lūkojas turp, kur racionālais prāts vēl nespēj ielūkoties, bet zinātne pamato to, kurp ticība ir atvedusi. Ticība meklē pierādījumus dievišķā klātbūtnei un tos atrod, bet zinātne turpat līdzās neko nespēj fiksēt. Ticība satver neredzamo, bet zinātne to izmēra un pamato. Zinātne apstiprina un pierāda atklājumus, bet ticība mudina uz jauniem atklājumiem, pārliecinot, ka arī tie ir iespējami. Tomēr ar zinātnes racionālo pieeju ir iespējams noliegt jebko pārdabisku, kas nav izmērāms.

Andris Pešelis –
ordinēts mācītājs, LDS
Sabatskolas nodaļas
vadītājs, kalpo Tukuma,
Liepājas un Priekules
draudzē.

Bezdievība kā zinātne

Zinātniskais ateisms PSRS ideoloģijā bija likts par stūrakmeni. Lai gan zinātne nav lietojama ne Dieva apstiprināšanai, nedz noliegšanai, tomēr šis termins “zinātniskais ateisms” ideologiem šķitis pārliecinošs pamatojums Dieva noliegšanai. Kosmonauti kosmosā Dievu nav saredzējuši. Zinātnes sasniegumi tika likti kontrastā reliģijas atpalcībai. Vērojot dažādu reliģisko kultu nebībeliskās prakses un tumsonību, dažkārt šī kritika bijusi pat pelnīta. No savas bērnības atceros, ka tie bērni skolā, kuri piederēja pie kāda reliģiskā kulta, izcēlās ar savu aromātu. Jāatzīst, ka šis aromāts nebija patīkams, jo tas cēlās no netīrības. Bez tam šie bērni atpalika arī sekmēs. Nebija vajadzīga pat valdošās ideoloģijas propaganda, lai uzskatāmi būtu saredzams reliģiskā kulta ietekmes rezultāts.

Zinātniskais ateisms Rietumos ir izrādījies daudz stiprāks un ietekmīgāks nekā tas bijis komunistu sistēmā. Rietumos zinātniskā ateisma ideoloģija ir stipra mācību iestādēs, masu medijos un zinātnes struktūrās. Ikvienu populāra dabas raidījuma (*National Geographic, Discovery, BBC* vai jebkurā citā kanālā) pamatā ir likta evolūcijas teorija. Zinātniskā ateisma pozīcijas Rietumos, un pateicoties tam visā pasaulē, ir stiprākas nekā jebkad. Ikviens jauns zinātniskais atklājums tiek uzskatīts par pienesumu kopīgai zinātnes tēla veidošanai un cilvēka saprāta triumfam. Skaļi paziņojumi par zinātnisko ateismu izskan no publicistu mutes, par to izteikušies Ričards Dokinss, Sems Hariss, Kristofers Hičenss, Deniels Denets u.c.

Kopš 2006. gada ateisms ir ieguvis jaunu atspērienu. Tas sākās ar publikāciju žurnālā *Wired*, kur karojošie ateisti tika aicināti apvienoties pret jebkādu reliģiju. Savu nostāju “jaunie ateisti” pamato ar reliģijas vardarbīgo vēsturi un reliģisko radikāļu terorisma draudu aktualitātēm. Šie laudis

veido kolekcijas ar notikumiem, kuros reliģijas pārstāvji nesuši nāvi un tumsonību. Jaunie ateisti atrod radikālu rīcības pamatojumus Korānā un Bībelē. Visvairāk jaunie ateisti uzbrūk Bībelei un kristietībai. Tie uzskaita ikvienu vardarbības notikumu Bībeles lappusēs, netiek aizmirsta arī inkvizīcija, krusta kari, garīdznieku vērsšanās pret zinātniekiem (Galileo, Koperniku u.c.) un zinātniskiem atklājumiem. Informatīvajā telpā jaunajiem ateistiem ir atbalsts, viņu vadītajiem raidījumiem tiek piešķirts vislabākais raidlaiks, bet publikācijām – veseli atvērumi un pat attēli uz žurnālu vākiem.

Zinātniskais ateisms mūsdienās nekur nav izzudis. Tas ir tikpat vulgārs, kāds tas ir bijis agrāk. Ričards Dokinss dažkārt, sasveicinoties ar reliģioziem cilvēkiem, lieto frāzi: “Es esmu pērtiķis, bet jūs?” Viņš to nemaz neuztver par pazemojumu, jo ar šo frāzi iesāk sarunu par cilvēka evolūciju. Nedomāju, ka Dokinss tiešām sevi uzskata par dzīvnieku, jo cūcisku attieksmi pret sevi viņš nepaciestu ne mirkli. Pērtiķa vieta ir krātiņā. Taču ne jau to būtu vēlējies piedzīvot dedzīgais ateists.

Jaunais ateisms būtu uzskatāms par savdabīgu viedokli, ja vien tam nesekotu noteikta attieksme pret morāli un ētiku, kas tiek skaidrota caur naturālisma prizmu. Cilvēku savstarpējās attiecības un morālās vērtības tiek balstītas vēsturē, kultūrā, psiholoģijā un smadzeņu neironos. Zinātniskais ateisms, par pamatu ņemot evolūcijas teoriju, skaidro seksuālos noziegumus, netiklību, homoseksuālismu, kopošanās ar dzīvniekiem kā bioloģisku nepieciešamību, ko izsauc dabiskie instinkti. Tas atbalsta morāles normas, kuras pastāv starp dzīvniekiem, jo tie seko evolūcijas adaptācijai un “sugas uzlabošanai”. Nav grūti saskatīt, ka šāds skats uz morāli un sabiedrību spēj atņemt iznīcību garīgumam, morālei un ētikai, kuru tie, pēc pašu apgalvojuma, izskaidro. Šis uzskats grauj robežas. Zinātniskais ateisms mudina pieņemt savu pozīciju par spīti tam, ka nespēj piepildīt dotos apsolījumus un atņemt pasaulei mieru, saskaņu un labklājību. 20. gadsimta vēsture tam ir pierādījums.

Kreacionisms kā zinātne

Kad nākas uzklaut kreacionistu pretenzijas uzlūkot kreacionismu par zinātne, man tas šķiet savādi. Kreacionisms nav zinātne saskaņā ar zinātnes definīciju un zinātnisko metodi. Tas neatklāj neko jaunu ārpus Bībeles, bet gan esošos zinātnes atklājumus interpretē saskaņā ar Rakstiem. Tā ir filozofija jeb pasaules uzskats. Kreacionists, protams, var sevi nodēvēt par zinātnieku un kreacionismu – par zinātne, tomēr kā zinātnieks kreacionists, lietojot zinātnes metodi, nespēs dot nevienu taustāmu pierādījumu Radītāja eksistencei vai Bībeles stāstu pamatojumam. Ja kreacionists tiešām to spētu, tad ateisma pretenzijas tiktu atspēkotas.

Kreacionisms piedāvā zinātnes datu interpretāciju saskaņā ar Rakstiem, pamatojot tos ar Bībeles pantiem, ievērojot Rakstu gramatikas detaļas un precīzu vārdu secību. Radīšanu vai vispasaules Plūdus zinātniski pierādīt nav iespējams, lai arī kādu zinātnisko metodi lietotu. Kreacionisti izlasa zinātniskos atklājumus, atmet nost evolūcijas un naturālisma elementus un pielāgo datus Grāmatai. Liela daļa kreacionistu sniegtās informācijas satur zinātniskās metodes kritiku un apgalvojumus par evolucionistu sazvērestību pret Dievu. Kreacionisms tiek pasniegts kā adekvāta atbilde uz evolucionistu uzbrukumu Rakstiem un reliģijai.

Nav noliedzams, ka pastāv ateistisko zinātnieku naidīgums pret reliģiju, tomēr zinātne kā tāda manipulē tikai ar izmērāmiem datiem bez ideoloģijas. Zinātne nenodarbojas ar Bībeles noliegšanu laboratorijās un eksperimentos, jo zinātnes metode to neiekļauj un nemaz nevar iekļaut. Pati zinātnes metode izslēdz iespēju iekļaut starp metodēm vai datiem zinātnieku personiskos aizspriedumus, viedokļus vai uzskatus, jo tad tā top par “viltus zinātne”. Zinātniekiem, veicot pētījumus, ir jāpamato, ko tie ir darījuši, lai izslēgtu no pētījuma savus personiskos aizspriedumus vai viedokļus, lai prezentētu datus tādus, kādi tie ir. Ikviens zinātniskais darbs tiek pakļauts smagai kritikai no kolēģu puses, ja pētījuma dati nav verificējami, pārbaudāmi, noliedzami vai arī tie satur paša

pētnieka aizspriedumus. Katrā zinātniskā pētījumā atklājums ir ne tikai jāpierāda un jāpamato, bet tam ir jābūt arī noliedzamam. To paredz nulles hipotēzes izvirzīšana pētījuma sākumā. Ja nulles hipotēze nav noraidāma, tad pētījumā nekas nav atklāts. Šim nolīgumam ir jābūt pamatotam, jo noliegt var tikai esošo. Piemēram, zāļu pētījumos zinātniekiem ir ne tikai jāpamato zāļu labās spējas ārstēt, bet arī tas, kāda ir varbūtība, ka zālēm nav ārstniecisku spēju. Nepieciešams izpētīt arī blaknes un aizliegumus šo preparātu lietot. Šie pētījumi pasargā pacientus no iespējamām blakus parādībām, ja tiek lietoti citi medikamenti un pastāv riski. Vai arī – kad tiek pārbaudīts kāds viedoklis sabiedrībā, pētījumā iekļauj divas cilvēku grupas – ar vienu notiek pētījums, bet otra (kontroles grupa) kalpo pētījuma datu verificācijai. Viena grupa lieto zāles, bet otra – placebo. Atšķirības starp grupām ir izmērāmas. Arī paleontoloģijā, piemēram, kad tiek noteikts fosiliju vecums, tiek izmantota ne tikai viena metode, bet vairākas, lai starp mērījumiem būtu iespējams veikt korelāciju.

Kad 2016. gadā piedalījās kreacionistu konferencē Islandē, kreacionistu profesori visā nopietnībā apgalvoja, ka pastāv zinātnisko laboratoriju sazvērestība nepieņemt dinozauru fosiliju paraugus analizēm uz oglekļa 14 metodi, jo tad var izrādīties, ka šie kauli ir jaunāki un tie nemaz nav miljoniem gadu veci. No vienas puses šāda laboratoriju attieksme šķiet netaisna (sazvērestība?), bet no otras puses: dinozauru kaulu fosilijās nav oglekļa. Kāpēc gan laboratorijām šie paraugi būtu jāanalizē ar oglekļa 14 metodi? Turklāt kreacionisti bieži vien oglekļa 14 metodi pakļauj smagai kritikai par tās iespējamo neprecizitāti. Taču oglekļa 14 metode ir tikai viena no daudzām citām, kuras tiek lietotas paleontoloģijā, ģeoloģijā, arheoloģijā un pat kriminālistikā. Minēšu šeit dažas no tām: iekļauto fragmentu likums, Harisa matrica, superpozīcijas princips, slāņu nepārtrauktības princips, slāpekļa datēšana, fluora absorbcijas datēšana, putekšņu datēšana, morfoloģija, tipoloģija, paleomagnētisms, tefrochronoloģija,

skābekļa izotopa metode, aminoskābes datēšana, luminiscences datēšana, termoluminiscences datēšana, jodaksona datēšana, oglekļa oksīda datējums, dendrohronoloģija un citas. Kreacionistu literatūrā nekad neesmu lasījis par šīm metodēm.

Zinātnieki no ledāju urbumiem ir ieguvuši senās atmosfēras sastāvu, jo tur dziļumos atrodas gaisa burbuļi ar šī gaisa paraugiem. Urbumi ledājos, ezeru dūņu nogulumos, purvos, mālos, korāļu atolos, kontinentu šelfos atklāj, ka tie visi veido slāņus. Ikviens slānis apzīmē noteiktu gadalaiku maiņu, kad šie slāņi veidojušies. Šie slāņi ir fiksējuši arī seno vulkānu izvirdumu putekļus, seno augu putekšņus. Saskaitot tos, sanāk lielāks skaitlis, nekā raksta kreacionisti.

Minētajā kreacionistu konferencē viens no lektoriem pēc tam, kad bija noklausījies profesoru lekcijas, sacīja svētrunu, kurā vairākkārt atkārtoja vienus un tos pašus vārdus: “Mums pietiek ar Rakstiem”. Viņš apgalvoja, ka zinātne un dabas pētījumi ved tikai pie šaubām, un uzsvēra: “Mums pietiek ar Rakstiem”. No vienas puses tā ir dabiska vēlēšanās noliegt dabas sarežģītību, bet no otras – ticība Bībelei ir viedoklis, kuru nevar pamatot zinātniski, bet tikai piedzīvot, ticot uz Jēzu Kristu un staigājot Svētajā Garā.

Elena Vaita par Dieva atklāsmi dabā

E. Vaita apgalvo, ka pastāv trīs grāmatas, kuras apliecina Radītāju: Bībele, dziesmu grāmata un dabas grāmata, kuras ir lasāmas sabatā, pavadot laiku kopā ar savu Radītāju. Lūk, ko viņa raksta:

“Daudziem par lāstu kļuvuši zinātniskie pētījumi [...] Pat visaugstāk attīstītie prāti, ja tie savos meklējumos nevadās no Dieva Vārda, var nonākt apmulsumā, mēģinot izprast zinātnes un atklāsmes savstarpējās attiecības. Cilvēcīgās zināšanas gan par materiālajām, gan garīgajām lietām ir daļējas un nepilnīgas, tāpēc daudzi savus zinātniskos uzskatus nespēj saskaņot ar Rakstu liecībām. Daudzi par zinātniskiem faktiem pieņem teorijas un minējumus un domā, ka Dieva Vārds būtu jāpārbauda ar “gudrību, ko nepatiesi tā sauc” (1. Tim. 6:20, Glikā). Radītājs un Viņa darbi atrodas aiz cilvēku saprāta robežām, un, nespējot to visu izskaidrot ar

dabas palīdzību, tie Bībeles vēsturi uzskata par neuzticamu. Tie, kas sāk šaubīties par Vecās un Jaunās Derības uzticamību, pārāk bieži iet vēl soli tālāk un apšaubā arī Dieva esamību, piedēvējot bezgalīgu spēku dabai. Atstājuši savu enkuru, tie trīecas pret neticības klintīm” (Lielā Cīņa, [522]).

“Tūkstoši kļūst par skeptiķiem, jo ir ļoti daudz filozofisku prātojumu un zinātnisku pētījumu, kuros Dievs netiek atzīts. Mūsdienu skolās rūpīgi māca un pamatīgi izskaidro secinājumus, ko zinātnieki izdarījuši savos pētījumos, nepārprotami radot iespaidu, ka tad, ja viņiem ir taisnība, Bībelei tā nevar būt.” (Lielā ārsta pēdās, [462]).

“Kā dievišķajā atklāsmē, tā dabā Dievs cilvēkiem ir sniedzis noslēpumus, kas prasa ticību. Tam tā jābūt. Mēs varam vienmēr pētīt, vienmēr jautāt, vienmēr mācīties, tomēr vēl mūsu priekšā būs bezgalība” (Liecības 8.sēj., [257])

No šiem un citiem E. Vaitas citātiem var secināt, ka dabas grāmata nav noderīga, lai apstiprinātu Rakstu precizitāti. Pat vairāk – pētot dabu, var nonākt pie skepticisma un Dieva noliegšanas.

Vai katedrāle atbalsta to ticību, uz kuras pamata tā celta?

Galileo laikā cilvēki burtiski dzīvoja katedrāļu ēnā. Visa dzīve bija pakļauta reliģijai. Vēstulē savam draugam viņš rakstīja: “Svētie Raksti nekad nevar melot vai maldīties... to paziņojumi ir absolūti un nepārkāpjami patiesi”. Taču no otras puses viņš ar pārliecību sacīja: “Lai gan Raksti nevar maldīties, tomēr daži to interpretētāji un skaidrotāji var maldīties.” Galileo bija pārliecināts: “Svētie Raksti un daba – abi vienādā veidā izceļas no tā paša Vārda, pirmie izceļas no Svētā Gara sacītā, bet otrā ir paklausīga Dieva pavēlēm... tā nekad nepārkāpj likumus, ar kuriem tā ir apveltīta.” Viņš bija pārliecināts, ka Visums ir radīts pēc Dieva vārda pavēles un tas ir kā grāmata, kas atvērta mūsu skatam, tikai ir jāiemācās lasīt tā valodu. Pat vairāk, viņš bija pārliecināts, ka dabas grāmata ir tikpat nemaldīga kā Svētie Raksti, jo atklāj tā Kunga darbus. Šajā aspektā Galileo nonāca konfliktā ar baznīcas autoritātēm, jo savos dabas pētījumos bija pretrunā

Rakstu atklāsmei. Galileo konstatēja, ka Zeme riņķo apkārt Saulei. Šāda interpretācija veda ārpus baznīcas skaidrojumiem. Galileo pat nenojauta, ka atrodas uz robežšķirtnes, kura šķir iepriekšējo pasauli katedrāļu ēnā un paver ceļu uz nākamo, kur valda cilvēka veidotā zinātne. Vatikānam vēl joprojām pārmet, ka pāvests tikai 1992. gadā atzina Baznīcas kļūdu Galileo notiesāšanā par ķecerību.

Tagad laiki ir citi un lomas ir mainījušās. Šobrīd reliģija un Svētie Raksti atrodas ārpusē, bet zinātnes būvētā celtnē gluži kā katedrāle ir varena, un tās autoritāte pasaulē neapšaubāma. Visa dzīve notiek šīs katedrāles ēnā. Pasaules zinātnieki nenogurstoši būvē šo celtni, teorijas liekot vienu pie otras, vēlmē uzbūvēt ko patiesi vienotu un grandiozu. Tikai sanācis ir ne gluži tā, kā būtu gribējies. Vienota un visaptveroša celtnē nesanāk, torņi ir daudz, bet tie ir tik dažādi. Kā baznīca ir sašķelta konfesijās, tā arī zinātnei nav izdevies visus apvienot vienā teorijā. Zinātnes celtnes sienas rotā “svēto tēvu portreti” (Eišteins, Maksvels, Bors, Feinmans, Diraks, Šrēdingers...), bet starp tiem nav nevienas jaunas sejas. Šķiet, ka šī zinātnes celtnē tā arī paliks nepabeigta. To ceļ un ceļ, bet celtniecība kā nav, tā nav galā. Celtnieki viens otram jautā: “Vai mūsu zinātnes celtni atbalsta tā ticība, uz kuras šī celtnē ir balstīta?” Vai celtnē to spēj? Jebkura celtnē vai katedrāle? Jebkad? Zinātnes celtnē ir ieguvusi to pašu nemaldīgo autoritāti, kāda bijusi reliģijas celtnē viduslaikos, Galileo laikā. Dabas noslēpumu atrisināšana nav padarījusi cilvēku labāku, laimīgāku, nedz pietuvinājusi to Debesīm. To nespēja arī viduslaiku Baznīca, kas visus spieda drūzmēties zem tās velvēs.

“Debesis daudzina Dieva godu, un izplatījums izteic Viņa roku darbu” (Ps. 19:2). Daba atstaro Radītāja godību un paklausa Viņa likumiem. Svētie Raksti atklāj Dieva godību un Viņa likumus. Svarīgi iemācīties šo valodu, lai saklausītu, saprastu un atrastu to, kas ir “Kristus jūsu – godības cerība”.

Izmantotā literatūra:

Berlinski, David. “The Devil’s Delusion”, NY: Basic Books, 2009.

Gorman, Sara; Gorman, Jack. “Denying to the Grave”, NY: Oxford University Press, 2017.

Labdabīga prostatas palielināšanās

Prostata ir dziedzeris, kas atrodas apakšējos urīnceļos zem urīnpūšļa un aptver urīnizvadkanālu. Prostata ir tikai vīriešiem. Tā ražo šķidrumu, kas pārnēs sēklu.

Veselīga prostata ir liela valrieksta lielumā, un tās tilpums ir 15-25 ml. Vīrietim novecojot, prostata pakāpeniski palielinās!

Simptomi:

- Nepieciešamība urinēt biežāk nekā parasti.
- Nepieciešamība mosties naktī, lai urinētu.
- Pēkšņa nepieciešamība urinēt un grūtības ar urinēšanas atlikšanu.
- Patvaļīga urīna noplūde vai pilēšana apakšveļā drīzumā pēc izešanas no labierīcībām.
- Vāja urīna plūsma vai tās pārtraukumi.
- Urīna plūsmas sadalīšanās vai smidzināšana.
- Sasprindzinājums urinēšanas laikā.
- Nepieciešams laiks līdz urīns sāk plūst.
- Nepieciešams ilgāks laiks urinēšanas beigšanai.
- Retos gadījumos akūta vai hroniska urīna aizture.
- Sajūta, ka urīnpūslis nav pilnībā iztukšojies.

Profilakse (dzīvesveids):

- Ik dienu izdzeriet vismaz 1 litru ūdens un pārrunājiet ar ārstu, vai drīkst lietot lielāku šķidruma daudzumu.
- Lietojiet vairāk šķidruma, ja dzīvojat karstā klimatā vai jums ir liela fiziskā slodze.
- Lietojiet mazāk šķidruma pirms ilgstošiem pārbraucieniem un to laikā.
- Lietojiet mazāk šķidruma vakarā, lai izvairītos no labierīcību apmeklēšanas naktī.
- Izvairieties no alkohola un kofeīna lietošanas, jo šie produkti pastiprina urīna veidošanos un kairina urīnpūkli.
- Centieties veikt fiziskus vingrojumus 2-3 reizes nedēļā. Kustību trūkums var apgrūtināt urinēšanu un izraisīt urīna aizturi.
- Ievērojiet līdzsvarotu un daudzveidīgu ēdienkarti.
- Centieties, lai vēdera apakšdaļa vienmēr būtu sausa un silta. Ja dodaties peldēties, ņemiet līdzi papildu komplektu ar sausām drēbēm un nomainiet tās, tiklīdz iznākat no ūdens. Mitrums un aukstums var palielināt urinēšanas nepieciešamību, kā arī izraisīt urīnceļu infekciju.

Urīnceļu PROFILAKSE 2

(Sākums janvāra numurā.)

Urīna nesaturēšana

Urīna nesaturēšana ir jebkāda veida patvaļīga vai nevēlama urīna noplūde. Ja urīna nesaturēšana notiek regulāri, tā tiek uzskatīta par veselības problēmu.

Risks saslimt ar urīna nesaturēšanu pieaug līdz ar vecumu, tomēr tā var attīstīties arī ar gados jaunākiem cilvēkiem. Biežāk no šī traucējuma cieš sievietes.

Daži no visbiežāk sastopamajiem urīna nesaturēšanas iemesliem ir šādi:

- hormonu deficīts;
- vāji iegurnā pamatnes muskuļi;
- apakšējo urīnceļu neiroloģiski traucējumi;
- urīnceļu infekcijas;
- labdabīga prostatas palielināšanās.

Riska faktori:

Urīna nesaturēšana kļūst arvien izplatītāka līdz ar vecumu. Tomēr tā nav uzskatāma par normālu novecošanas procesu sastāvdaļu. Bieži sastopami riska faktori:

- iegurnā dobuma operācija;
- prostatas operācija;
- dzemdības;
- menopauze.

Kā sadzīvot ar urīna nesaturēšanu:

- Centieties veikt fiziskus vingrojumus 2-3 reizes nedēļā, tai skaitā iegurnā pamatnes muskulatūras nostiprināšanas treniņus (Kēgela vingrinājumi).
- Neceliet smagus virs 10 kg.
- Izvairieties no negatīva stresa ikdienā.
- Centieties vienmēr noskaidrot, kur atrodas tuvākās labierīcības. Atrodieties ārpus mājām, nebaidieties un nekautrējieties pavaicāt, kur atrodas labierīcības.
- Plānojiet urīnpūšļa iztukšošanu ik pēc 2 līdz 4 stundām, kā arī pirms gulētiešanas. Uztādiet nakts apgaismojumu un rokturus vannas istabā, lai steigā izvairītos no kritieniem.
- Ir vairāki līdzekļi, kas palīdz savākt noplūdušo urīnu, piemēram, ieliktni, pilienus savācēji un ārēji piestiprināmas ierīces urīna savākšanai.
- Izvairīties no pārāk liela daudzuma šķidruma uzņemšanas, īpaši kafijas, alkohola un tējas, tieši pirms brauciena un brauciena laikā.

- Ja esat sanāksmē, dzeriet tikai pāris malciņus ūdens, nevis veselas krūzes ar kafiju vai tēju.
- Apmeklējiet tualeti, pirms jums rodas sajūta, ka urīnpūslis ir pilns; piecelšanās kājās, ja urīnpūslis ir pilns, var izraisīt nevēlamu urīna noplūdi.
- Lai būtu ērti, valkājiet brīvu apģērbu. Nēsājiet tumšas krāsas apģērbus - uz gaišām drēbēm traipi ir labāk redzami.
- Raugieties, lai jums būtu pieejams rezerves apģērba komplekts.

Iegurnā pamatnes muskuļu vingrinājumi:

Pirmais vingrinājums paredzēts iegurnā pamatnes muskulatūras **priekšējās daļas** stiprināšanai.

Atrodiet ērtu pozu, piemēram, guļus, sēdus vai stāvus.

Saspiediet un savelciet uz augšu iegurnā pamatnes muskuļus tā, it kā jūs mēģinātu apturēt urīna plūsmu, un tūlīt atbrīvojiet muskuļus. Atkārtojiet šo vingrinājumu ātrā tempā līdz 10 reizēm.

Pēc tam veiciet to pašu vingrinājumu vēlreiz, bet šoreiz mēģiniet noturēt muskuļus sasprindzinātā stāvoklī līdz piecām sekundēm un tikai pēc tam atbrīvojieties. Atkārtojiet šo vingrinājumu lēnā tempā līdz 10 reizēm. Var pāriet vairākas nedēļas, līdz jums izdosies noturēt muskuļus sasprindzinātā stāvoklī 5 sekundes un tikai pēc tam atbrīvoties. Muskuļiem ir jāattīsta spēks!

Nākamais vingrinājums ir paredzēts iegurnā pamatnes muskulatūras **aizmugurējās daļas** stiprināšanai.

Saspiediet un savelciet uz augšu muskuļus tā, it kā jūs mēģinātu apturēt plūsmu no taisnās zarnas, un pēc tam atbrīvojiet muskuļus. Atkārtojiet šo vingrinājumu līdz 10 reizēm.

Veiciet to pašu vingrinājumu vēlreiz, bet šoreiz mēģiniet saglabāt spiedošo un velkošo sajūtu līdz 5 sekundēm un tikai tad atbrīvojiet muskuļus. Atkārtojiet vingrinājumu līdz 10 reizēm.

Lai vingrinājumi dotu optimālu rezultātu, tie jāatkārto katru dienu. Lai muskuļi iegūtu spēku un tonusu, **būs vajadzīgi vismaz 3 mēneši.**

Papildu info: <http://patients.uroweb.org/lv/>
Dr. Andris Ābele

Lienes atgriešanās stāsts

Mans ceļš pie Dieva iesākās pilnīgi negaidīti. Pirmo reizi apmeklēju adventistu draudzi ne tāpēc, ka cerēju tur dzirdēt kādu svētrunu, bet gan tādēļ, ka vēlējos paklausīties mūziku kora izpildījumā. Koncertā, kas norisinājās svētdienā, 1. aprīlī, piedalījās arī Emīlija Reznikova (tagad Trubeckaja), ar kuru tajā brīdī bijām klasesbiedrenes vidusskolā. Mēs nekad nebijām pārspriedušas garīgus tematus, lai gan manī ik pa laikam pavīdēja interese, tomēr pasaulīgās lietas, kas vidusskolas posmā vairākus mēdz būt aktuālas, vienmēr nomāca manī šo vēlmi. Jāpiebilst, ka līdz tam laikam biju lasījusi dažas garīga satura grāmatas un mēģinājusi savu dzīves jēgu definēt dažādos veidos, bet patiesu piepildījumu un mieru nekad nebiju izjutusi.

Tagad, domājot par pirmo reizi, kad atrados Rīgas 1. draudzē un klausījos svētrunu par Jēzus nāvi pie krusta, atceros savas toreizējās domas: “Kāpēc lai kāds cilvēks nepretotos nāvei, ja Sava spēka dēļ Viņš tik vienkārši varēja no tās izvairīties? Kāpēc cilvēkiem šeit tas notikums ir tik svarīgs? Ko Jēzus vispār izdarīja? Kas Viņš ir?” Kad koncerts un svētruna bija galā, jutos apņēmusies noskaidrot atbildes uz šiem jautājumiem, it īpaši jau tāpēc, ka katru gadu arī es, toreiz pavisam pasaulīgs cilvēks, atzīmēju Ziemassvētkus un Lieldienas, neko daudz par šiem svētkiem nezinot,

un Jēzus loma tajos man arī neko daudz neizteica. Tā nu vilku ārā no skapja tajā dziļi nobāzto grāmatu “Pasaules reliģijas un Bībele”, kuru Emīlija man bija uzdāvinājusi 2017. gada vasarā. Katra lapaspuse man bija kā jauns atklājums! Atceros, kā šokēta sūtīju Emīlijai dažādus citātus no šīs grāmatas, par ko tagad varu pasmaidīt, jo gan jau viņai tās bija gadiem zināmas lietas!

Maija sākumā notika Jauniešu konference, uz kuru izdomāju braukt, lai gan mani māca šaubas par to, vai man tas tiešām ir vajadzīgs. Bet tas bija TIEŠI tas, kas bija vajadzīgs, lai Svētais Gars mani vestu tuvāk Dievam. Atceros atsaucīgos jauniešus, iespaidīgās uzrunas un to, kā Dieva Vārds mani toreiz ietekmēja. Pēdējā vakarā runāja Dans izteica aicinājumu tiem, kas vēlas kristīties. Sēdēju pie galdiņa un domāju – jā, es to gribu! Bet vai es drīkstu? Es taču tik maz zinu! Vēl dažas sekundes es pakavējos un tad ļāvos tai Balsij, kas mani uzrunāja. Pēc brīža biju viena no tiem, kas stāvēja priekšā. Izplūdu asarās un domāju – Dievs, kā es varēju visu savu dzīvi par Tevi neko nezināt!?

Pēc tam ar Emīliju uzsākām Bībeles stundas. Atceros savas pirmās lūgšanas un to, kā Dievs uz tām visām atbildēja. Pirms konferences arī pati sāku lasīt Bibeli. Sākumā šaubījos, vai vispār kaut ko no rakstītā sapratīšu, bet Dieva Vārds bija spēcīgāks par manām šaubām.

Lasot Salamana pamācības, nevarēju iedomāties, ka kaut kas tik paties un loģisks varētu būt uzrakstīts grāmatā, par kuru senāk domāju – to lasa tikai veci cilvēki. Bībelē paustās dzīves patiesības bija tikai viena no lietām, kas mani pārliecināja par tās aktualitāti mūsdienās; tikpat lielu iespaidu uz mani atstāja arī Bībeles pravietojumi un to piepildīšanās gan pagātnē, gan tagadnē.

Pirms pieņemu kristību lēmumu, uzdevu sev dažādus jautājumus: “Vai man pasaulē ir kas tāds, kas sniedz tikpat lielu piepildījumu, kā Dievs?” “Vai es jebkad dzīvē esmu izjutusi tādu mīlestību un mieru, kādu esmu pieredzējusi, kopš iepazīnu Dievu?” “Vai šī nav tā patiesība un skaidrība, pēc kuras esmu alkusi visu savu dzīvi?” Pēc tam, kad biju apdomājusi gan šos, gan kristību jautājumus, sapratu, ka nav nekā labāka un brīnīgāka par savas dzīves nodošanu Kristum, “jo Dievs ir izglābis mūs un aicinājis ar svētu aicinājumu, ne pēc mūsu darbiem, bet pēc Sava nodoma un žēlastības, kas mums dota Kristū Jēzū pirms mūžīgiem laikiem.” (2. Tim. 1:9) Diena, kad notika manas kristības, bija īsta Dieva dāvana – neskatoties uz to, ka bija jau oktobra vidus un laikapstākļi līdz tam pieturējās salīdzinoši drēgni, tā sestdienā bija pēdējā siltā vasaras diena ar +20 grādiem.

Dažkārt man ir grūti aptvert, cik strauji ir mainījusies mana dzīve. Ja pirms gada man kāds būtu pateicis, ka turpmākā gada laikā tieksanos pēc “pasaules izpriecu caurajām akām” es aizstāšu ar dziļanos pēc Dieva valstības, noteikti būtu pasmējusies. Tagad nekas man nesagādā lielāku prieku kā apziņa, ka Dievs vada manu dzīvi un ka tā ir nodota Viņa rokās. Man vairs nav jāklīst pa pasauli, nesaskatot mūsu eksistences iemeslu uz šīs zemes, kā arī izskaidrojumu ciešanām. Visvairāk par visu vēlos, lai tā vēsts, kura uzrunāja manu sirdi, aizsniegtu arī tos cilvēkus, kuri līdz šim to nav dzirdējuši vai arī aizspriedumu dēļ nav vēlējušies uz klausīt. “Tas Kungs nevilcina Savu apsoliņumu, kā dažiem tas šķiet, bet ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās.” (2. Pēt. 3:9)

Liene Žigure

ASI SCANDINAVIA

Jau sesto reizi jauno gadu bija iespējams sagaidīt ASI Scandinavia konferencē. Šoreiz tā notika Zviedrijā, vien stundas brauciena attālumā no galvaspilsētas Stokholmas. Šī vieta man bija īpaša, jo 2012. gadā turpat un tajā pašā laikā norisinājās IMPACT Scandinavia konference, kas vienu gadu vēlāk pārtapa par ASI Scandinavia. Toreiz man bija vien 18 gadu un pirmo reizi devos sagaidīt jauno gadu ārvalstīs. Šī bija mana trešā reize ASI konferencē.

Šoreiz konferences tēma bija "It Is Time To Be About Our Father's Business" ("Ir laiks darboties mūsu Tēva lietās"). Pasākums ilga no 27.12.18. līdz 01.01.19., un, to apmeklējot, bija iespēja dzirdēt svētrunas, seminārus, misijas apskatus no vairākām organizācijām, kopīgi slavēt Dievu dziesmās un lūgšanās, satikt senos draugus un iepazīt jaunus, kā arī sagaidīt jauno gadu svinīgā un uz misiju orientētā gaisotnē.

Es apmeklēju vairākus seminārus, kas iedrošināja, pamācīja un lika aizdomāties par cilvēku drosmi un Dieva spēku. Vienā no semināriem guvu arī praktiskus un viegli ievērojamus padomus Bībeles pētīšanā. Tagad pati praktizēju šo paņēmieni un iesaku to citiem, varbūt noder! Viss, kas jādara, ir jāatbild uz trīs vienkāršiem jautājumiem (vēlams rakstiski):

- Kas šajā rakstvietā ir teikts par Dievu?
- Kas šajā rakstvietā ir teikts par cilvēkiem?
- Ko es personīgi varu no tā mācīties?

Vēl viena svarīga ASI Scandinavia sastāvdaļa bija evaņģelizācija sabata pēcpusdienā. Šoreiz, tāpat kā citus gadus, bija trīs iespējas – dziedāt

korī uz ielas, doties no mājas uz māju vai lūgšanās cīnīties par tiem, kas devušies pilsētā, un tiem, kurus viņi satiek un uzrunā. Koristiem pāris īsu mēģinājumu laikā bija jāsatgato Ziemassvētku dziesmas, kas klausītājus iepriecinātu un, iespējams, liktu tiem aizdomāties. Tiem, kuri devās no mājas uz māju, bija iedotas aptaujas ar jautājumiem par to, kā vietējā draudze varētu kalpot viņu vajadzībām, piedāvājot nodarbes par atkarībām, veģetārā uztura gatavošanas demonstrācijas, brīvā laika aktivitātes un arī Bībeles studijas. Man gan negāja visai auglīgi, jo neviens no tiem, ko aptaujāju, nevēlējās nekur piedalīties vai sniegt savu e-pastu. Tomēr ap 20 cilvēku kopā bija ieinteresēti garīgos jautājumos un Bībeles izpētē.

Ļoti īpaša likās latviešu sadraudzība, sevišķi tagad, kad dzīves gaitās esmu nonākusi citā valstī. Daudz prieka sniedza kopīgas sarunas, dziedāšana, lūgšanas, smiekli, iedvesmas vārdi un pat dzimšanas dienas svinības! Pēc kādas iedrošinošas sarunas nolēmām veidot pateicību WhatsApp grupu, kurā varam pagodināt Dievu ar

 Kas šajā rakstvietā ir teikts par Dievu, par cilvēkiem? Ko es personīgi varu no tā mācīties?

savām pateicībām par *jebko*, ja sevi nododam Tam Kungam, pat lietām, kas apbēdina, sāpina vai sadusmo.

Esmu saņēmusi lielas svētības no šīs konferences. Ja vēlies uzzināt, kā klājas dažādiem misijas projektiem, ja vēlies gūt iedrošinājumu kalpot Dievam itin visā, ko dari, ja vēlies dzirdēt skaistu un Dievu pagodinošu mūziku, ja vēlies lūgt kopā ar brāļiem un māsām, ja nebaidies iepazīties ar jauniem cilvēkiem, ja vēlies sagaidīt jauno gadu kopā ar ticības biedriem, tad ar drosmi un lūgšanu apsver iespēju doties uz nākamo ASI Scandinavia. Starp citu, dzirdēju, ka nākamgad šī konference notiks Dānijā.

Maija Mirvolda Jensena

Debesu kareivji

*Bieži vien dzirdam citus stāstām savas liecības un piedzīvojumus ar Dievu – kādus brīnumus Dievs veicis vai kā Viņš palīdzējis. Bet vai Dievs var palīdzēt **man** un uzklaut arī **manas** lūgšanas? Vai Debesu Tēvs dzird un palīdzēs man vienkāršās skolas gaitās? Vai atalgo manu uzticību, kad izvēlos nedziedāt pasaulīgu dziesmu un jāiet satikties ar dusmīgo diriģenti? Par to lasi Toma un Līvas liecībās! Bet nopietnajā stāstā “Debesu kareivji” lasi Dieva brīnumu, kā Viņš izglāba Leilu no kāda ļoti nepatīkama vīrieša. Lasot šo atgādinājumu, atceries – lai kādā situācijā tu nonāktu, Dievam **ir veids**, kā tev palīdzēt, tikai lūdz!*

Cik lieliski atkal būt mājās! Divpadsmitgadīgā Leila apmierināti nopūtās, iekožoties ar zaļumiem pildītajā maizītē. Nekas šajā pilsētā negaršoja tik labi kā mātes gatavotais ēdiens.

Trīs internātskolā pavadītās nedēļas šķita tik garas! Viņai ļoti pietrūka mātes un tēva, viņa ilgojās pēc vecmāmiņas un vectētiņa, bet visvairāk pietrūka mazās māsas Aišas un mazo, mīlo brālīšu Farisa un Matina. Tagad trīs jaunākie atradās blakus, vērās mātai acīs un kāri uzķēra katru vārdu no viņas stāstītā par to, kā gājis skolā.

„Mēs visu darām pēc zvana,” skaidroja Leila. „Kad zvana modinātājs, mēs ceļamies; kad zvana cits zvans, dodamies uz dievkalpojumu, kad nozvana brokastu zvans, ejam ēst.”

„Vai jums tur ir tāds pats ēdiens kā mums te?” Aiša ziņkārīgi jautāja.

„Jā,” Leila pamāja. „Dažreiz ir arābu ēdiens, dažreiz – amerikāņu. Bet tas nav tik gards kā mammas gatavotais.”

„Es arī gribu uz skolu...” nopūtās Aiša.

„Nu, tev mazliet jāpaciešas,” Leila pasmaidīja. „Bet tagad jūs varētu man parādīt cālēnus, kurus Klukstīte izperēja pēc manas aizbraukšanas. Pavisam drīz man taču jāatgriežas skolā.”

Ar liksmiem saucieniem mazie aiztraucās uzmeklēt vistu un viņas raibos cālēnus. Saules stari un smieklī piepildīja viņu laimīgās stundas, daudz par ātru pagāja šīs divas dienas. Leilai bija jāatgriežas skolā.

„Pasteidzies!” no pagalma sauca tēvs. „Taksometrs jau brauc!”

Līdz skolai bija tikai 32 kilometri,

bet mazajā arābu ciemā nekursēja autobuss, un nevienam nepiederēja automašīna. Ciema iedzīvotāji vai nu gāja kājām, vai arī maksāja par vietu vecajā taksometrā, kurš kursēja no ciema uz pilsētu un atpakaļ. Parasti taksometrā sarūmējās astoņi vai desmit cilvēki un maksu sadalīja starp visiem. Tikai īpaši turīgākie varēja atļauties noligt taksometru vienīgi sev.

Taču šajā rītā, piebraucot pieturā, taksometrs bija pilnīgi tukšs. Leila jautājoši palūkojās uz mammu un dzirdēja, kā tētis uzrunā šoferi: „Abdul, vai šodien nav neviena cita pasažiera?”

„Tas nekas,” šoferis pasmīnēja un, pārlicies blakussēdētāja krēslam, atvēra auto durvis. „Ļauj meitenei braukt! Gabaliņu tālāk mani gaida vesela ģimene – pieci no viņiem vēlas doties uz pilsētu.”

Vecāki brīdi vilcinājās, šauboties, vai var sūtīt meitu ceļā vienu pašu. Taču Abdulu viņi pazina diezgan labi – viņš jau gadiem ilgi dzīvoja netālu no ciema, viņa sieva bija kaimiņa Emira radniece un viņa bērni dažkārt nāca spēlēties ar Farisu un Matinu. Turklāt netālu gaidīja citi pasažieri... Viss taču būs kārtībā.

„Labi,” tēvs teica. „Kāp iekšā, Leila!”

Leila iekārtojās priekšējā sēdekli, meitenes lielā drēbju soma atradās uz krēsla starp viņu un taksistu.

„Atā, mammīt! Atā, tēti! Atā, mīluliši,” viņa pamāja mazajiem. „Mājās būšu semestra beigās.”

Durvis aizcirtās, un auto aiztraucās pa puteklaino ceļu.

Leila sēdēja klusi, cerot drīz vien ieraudzīt ģimeni, kura ceļmalā gaida taksometru. Taču auto lielā ātrumā

traucās arvien tālāk prom, viens otram garām pazibēja ceļa stabiņi, bet no gaidāmajiem pasažieriem nebija ne miņas.

„Kur jūs uzņemsiet pārējos pasažierus, mister Abdul?” viņa naivi pajautāja.

Šoferis pagriezās un pasmīnēja. Viņš vēl nebija izrunājis ne vārda, kad meitenei jau radās slikta priekšnojauta.

„Šajā izbraukumā nevienu neuzņemsim,” Abduls teica.

„Atradīsim kādu klusu vietīņu, kur mēs abi varētu nedaudz izklaidēties.”

Pāris sekundes Leila bija pārāk šokēta, lai atbildētu. Viņai nevajadzēja ilgu laiku, lai saprastu – taksists vēlas nodarīt viņai pāri.

„Esmu kristiete, mister Abdul,” Leila bailīgi atbildēja. „Es nevēlos tāda veida izklaides.”

„Ei nu, ei,” vīrietis pagriezās un piemiedza viņai ar aci. „Pat kristietei vajag nedaudz izklaides. Nāc, pie manis, mīlā! Tikai nelielu skūpstu.”

„Nē!” Leila kļiedza. „Ved mani uz skolu. Ved mani uz skolu tūlīt pat!”

„Neskūpstīsi mani, ko? To mēs vēl redzēsim, mazo jaunkundzīt,” Abduls nomurmināja un uzspieda uz gāzes pedāļa. Auto traucās kā vējš. Drīz vien viņi bija pilsētā.

Leila nepacietīgi meklēja norādes, kuras liecinātu, ka viņi tuvojas skolai. Pilsētu viņa nepazina sevišķi labi. Visas ielas un ēkas izskatījās gandrīz vienādas. Kā varēja zināt, kurš ceļš veda augšup kalnā uz viņas skolu? Taksometrs brauca tik ātri, ka meitene nevarēja izlēkt un skriet pēc palīdzības. Ko darīt? Kā rīkoties?

Pēkšņi Leila pamanīja, ka māju kļūst arvien mazāk, veikalu vairs nebija. Šoferis bija izbraucis cauri

pilsētai, viņi atradās uz nepazīstama lauku ceļa. Izmisumā Leila iedomājās par lūgšanu. Lai gan meitenes vecāki bija musulmaņi, viņa visu mūžu bija mācījusies kristiešu skolās. Leila zināja daudz stāstu par atbildētām lūgšanām, viņa zināja, ka Dievs atbild lūgšanas, vismaz – citu cilvēku lūgšanas. Vai Dievs varētu palīdzēt? Vai Viņš tagad atbildēs uz Leilas lūgšanām un izglābs viņu no šī briesmīgā cilvēka?

“Mīlais Dievs!” Leilas domas pārtapa lūgšanā. “Lūdzu, palīdzi man! Paglāb mani no šī grēcīgā vīrieša!” Atkal un atkal šie vārdi skrēja cauri meitenes prātam, kamēr mašīna traucās aizvien tālāk prom pa ceļu.

Piepeši auto apstājās.

„Nāc tagad, mīlā! Tikai nedaudz mīlestības...,” Abduls izšņāca. Vai viņa varētu izlēkt un skriet? Bet šeit nebija kurp skriet pēc palīdzības. Tuvumā nebija ne fermas, ne kādas mājas, pat ne koka, kurā viņa varētu uzkāpt. Meitene aizvēra acis, lai neredzētu tuvojamies glūnošo seju. Izmisumā viņa skaļi raudāja.

„Ak, Kungs, lūdzu, glāb mani tagad!”

Viņa bija gatava cīnīties, taču neviens viņai nepieskārās. Kas notika? Ko viņš grasījās darīt? Leila atvēra acis un pavērs šoferi. Tas

sēdēja, cieši iekrampējies stūrē, un saspringti raudzījās taisni sev priekšā. Arī viņas acis pavērs turp, kur skatījās Abduls. Ceļš, kurš pirms mirkļa bija pilnīgi tukšs, tagad bija pilns pelēkās drēbēs tērptiem karavīriem, kuri maršēja uz viņu pusi. Leilai aizrāvās elpa. Kur viņi uzradās? Kad pirms dažām sekundēm meitene bija aizvērusi acis, tuvumā nebija ne dzīvas dvēseles. Šķita, šie kareivji nokrituši tieši no debesīm. Komandieris, kurš maršēja kareivjiem pa priekšu, pamāja Abdulam, liekot griezties apkārt un doties atpakaļ. Ceļš uz priekšu bija slēgts, jo, cik vien tālu Leila redzēja, tas bija pilns kareivjiem.

Meitenes sirds ietrīsējās no

laimes. Viņa bija glābta! Uzlikusi roku durvju rokturim, viņa skaļi teica: „Ja tu neapsolīsi mani taisnā ceļā aizvest uz skolu, es izlēkšu un pateikšu šiem karavīriem, ko tu mēģināji izdarīt.”

Abdulam neatlika nekas cits, kā vien paklausīt. Viņš izskatījās drūms un sašļucis, visa bravurība bija zudusi. “Es aizvedīšu tevi atpakaļ,” viņš klusi norūca.

Taksometrs pagriezās uz pilsētas pusi. Atpakaļskata spogulis bija tik netīrs un ieplaisājis, ka Leila tajā neko nevarēja saredzēt, tāpēc viņa pagriezās un paskatījās pa aizmugures logu. Ceļš, cik tālu vien meitene varēja redzēt, stiepās garš, plats un pilnīgi tukšs...

!!! UZDEVUMS TEV:

Lai šie stāsti tevi iedrošina! Ja uznāk kāda grūta diena vai kāds pārbaudījums un tev šķiet, ka tas ir tik liels kā Goliāts, bet tu pats – mazs Dāvids, atceries – Dievam ir risinājums un Viņš var tev palīdzēt! Grūtajā brīdī lūdz, lai Jēzus tev palīdz, un saki, ka, kaut arī tev tas šķiet neiespējami, Viņam viss ir iespējams!

PIEREDZES STĀSTI:

Mans piedzīvojums ar Dievu ir šāds: man mūzikas skolā rudeni bija ieskaite, biju ļoti uztraucies un pielūdzu Dievu, lai man viss izdotos. Es ieskaitē dabūju ļoti labu atzīmi, jo Dievs man palīdzēja. Tāpēc arī esmu pateicīgs Dievam par Viņa palīdzību. Mazie piedzīvojumi un uzvaras mums māca soli pa solim vairāk paļauties uz Dievu.

/Toms, 12 gadi/

Tā kā esmu mūzikas skolā, man korī vajadzēja dziedāt 4. kursa izlaidumā. Vienu no šīm dziesmām diriģēja pats absolvents. Šī dziesma bija svešvalodā, tāpēc es to mācījos. Kad diriģents šo dziesmu iztulkoja latviešu valodā, sapratu, ka tā ir par austrumu kultūru un reliģijām un

ka es nepiedalīšos šajā izlaidumā. Tad atnācu mājās un uz ceļiem lūdzu Dievam pēc gudrības, kā rīkoties. Izlaidums bija pēc vienas dienas, un man vajadzēja par savu nostāju pastāstīt diriģentei. Kad mamma rakstīja diriģentei izziņu, es lūdzu Dievu, lai Dievs izmaina viņas sirdi. Uz izlaidumu tā arī neaizgāju. Nākamajā dienā pirms kora lūdzu Dievu, lai diriģente nebūtu dusmīga, ka nebiju izlaidumā. Kad koris beidzās, biju laimīga un priecīga, ka Dievs ir uzklaušījis manu lūgšanu – diriģente patiešām bija laipna un neko sliktu man neteica. Jutos ļoti atvieglota un priecīga!

/Līva, 12 gadi/

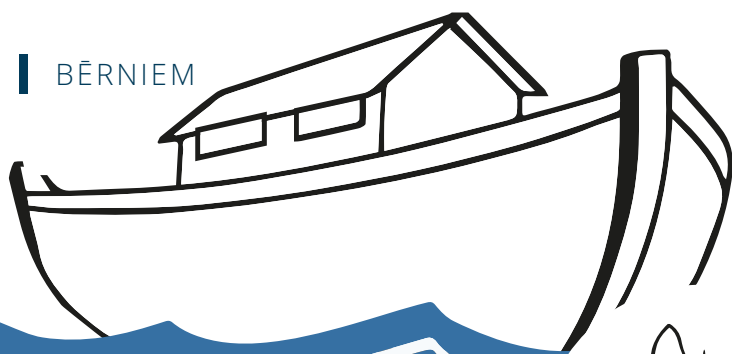

PĀRDOMAS PAR STĀSTU...

Vai arī Latvijā būtu iespējams nonākt šādā nepatīkamā, bīstamā situācijā? Kā vislabāk šādos brīžos rīkoties? Vai ir kāda situācija, kur Dievs nevarētu tikt galā ar apstākļiem? Kā tu to vari zināt? Izlasi Marka 10:27! Ko šī rakstu vieta stāsta par Dieva spēku?

“Jēzus [...] sacīja: “Cilvēkiem tas nav iespējams, bet ne Dievam, jo Dievam visas lietas iespējamas.”

- Bībele, Marka 10:27

Izglābšanās un dzīvnieki Noas šķirstā

Krū: Mammucīt, paklausies, mēs ar Krā šodien birzītē iepazīnāties ar vienu divainu kaķi, kuru siksnīnā veda kāds onkulītis.

Krā: Kad apjautājāties, ko viņš dara te – birzītē tāds piesiets, kaķis teica, ka viņš ir izvedis cilvēku pastaigāties. Pašam viņam gan labāk patīkot atpūsties mīksto spilvenos, bet cilvēkam vajagot kustības un svaigu gaisu.

Krū: Viņš sacīja, ka ir ļoti aristokrātisks kaķis un viņu saucot Bonifācijs Lielais. Onkulītis viņu saucot par Muri, “bet kas tas vispār par vārdu normālam kaķim!” – tā viņš teica.

Krā: Parasti mēs ar kaķiem nedraudzējamies, bet šis bija ļoti piesiets un drošs.

Krū: Bonifācijs stāstīja, ka viņš esot no ļoti īpašas dzimtas. – “Jūs, putnelīši, to pat nevarat iedomāties! – viņš sacīja. – “Mani senči nāk no slavenā Noas šķirsta! Lūk, tik sena ir mana dzimta!”

Krū: Bet man gan šķiet, ka arī mūsējā ir no lielo plūdu laikiem, vai ne?

Mamma: Dzīvnieku un putnu vēsturē šis bija ļoti īpašs notikums. Noas šķirstā DIEVS izglāba tikai astoņus cilvēkus, bet cik daudz tur bija dzīvnieku un putnu! Protams, arī mūsu – vārnu – senči. Žēl tikai, ka iemesls plūdiem bija pavisam bēdīgs.

Krā: Kāpēc bēdīgs?

Mamma: Atcerieties, es jums stāstīju par to, kā Ādams un Ieva zaudēja draudzību ar DIEVU?

Krū: Atceros! Tā notiek, kad ēd to, kas pagādās, un neklausa, ko DIEVS saka!

Mamma: DIEVS bija noskumis par cilvēku nepaklausību un izjukušo draudzību. Cilvēki vairs nevarēja dzīvot Ēdenes dārzā, ēst no Dzīvības koka un dienu no dienas satikties ar DIEVU. Aiz Paradīzes vārtiem tiem iesākās grūti laiki. Cilvēki uz pasaules vairojās un piepildīja zemi, bet ar laiku tie kļuva arvien ļaunāki, negodīgāki, darīja pāri cits citam, pat nogalināja viens otru.

Krā: Bet cilvēkam taču raksturā vajadzēja līdzināties DIEVAM, vai ne?

Mamma: Jā, bet tā nenotika. Ļaunums bija sasniedzis tādu plašumu, ka DIEVAM kļuva žēl, ka VIŅŠ cilvēku ir radījis, un VIŅŠ savā sirdī ļoti noskuma.

Krū: Tas ir briesmīgi! Es nu gan negribētu dzīvot tā, ka DIEVAM būtu žēl, ka VIŅŠ mani ir radījis!

Mamma: Tā DIEVS nolēma iznīcināt visu dzīvo uz zemes.

Krū: Vai tad uz visas pasaules neatradās neviens normāls un sakarīgs cilvēks, kurš mīlēja un klausījās DIEVU?

Mamma: Atradās gan. Tajā laikā dzīvoja mums jau zināmais vīrs vārdā Noa, kurš bija DIEVA draugs, un kādu dienu DIEVS Noam teica: „Noa, cilvēki dara ļaunu un MANI ir aizmirsuši. Es sūtīšu ūdensplūdus pār šo pasauli, bet tu, Noa, taisi lielu šķirstu, lai plūdos varētu paglābties visa tava ģimene, putni, dzīvnieki un dzīvā radība.” Šķirsts, ko cēla Noa, līdzinājās mājai. Tam bija trīs stāvi, bet tikai vienas durvis kuģa sānos. Gaisma šķirstā krita no augšas.

Krā: Tas droši vien bija ļoti grūts darbs?

Mamma: Noa šķirstu cēla

120 gadus! Viņš nepārtraukti stāstīja cilvēkiem par to, ka DIEVS sūtīs ūdensplūdus un visi, kuri nenožēlos savus ļaunos darbus un nebeigs tos darīt, ies bojā.

Krā: 120 gadus? Tātad visiem bija iespēja izglābties?

Mamma: Diemžēl tā nenotika. Viņi izsmēja Nou un zobojās par to, un turpināja savus ļaunos darbus. “Tu esi galīgi jucis, Noa!” – tie teica. – “Nekādu plūdu nebūs!” Tā viņi sacīja, jo tajos laikos lietus vēl nekad nebija lijis. Tie neticēja Noas vārdiem, bet Noa palika godīgs un uzticīgs DIEVAM. Viņš cēla šķirstu, krāja barību un darīja visu, kā DIEVS viņam bija licis.

Krū: Es gribu drīzāk dzirdēt, kā dzīvnieki un putniņi tika iekšā glābšanās šķirstā!

Mamma: Kādu dienu liels ļaužu pulks atkal uzjautrinājās par Nou, bet tad pēkšņi smejošais pūlis apklusa. No kalniem un mežiem šķirstam mierīgi tuvojās milzīgi daudz dažādu sugu dzīvnieku, sākot ar visplēsīgākajiem, visniknākajiem un beidzot ar vismiermīlīgākajiem. Tie pa pāriem rāmi un paklausīgi nāca uz šķirstu un devās tanī iekšā. Tad no visām pusēm sāka lidot putni. To bija tik daudz, ka visas debesis kļuva pilnīgi tumšas. Arī tie ielidoja šķirstā.

Krā: Redzi, pat dzīvnieki paklausīja DIEVAM!

Mamma: Tā lēnām šķirsta trīs stāvi piepildījās ar dzīvniekiem, putniem, dzīvo radību. To redzot, dažos cilvēkos pamodās bailes, bet tikai īsu brīdi. Tie pavērs spozajā saulītē un gaišajās debesīs, un visas

bailes viņos izzuda. Tie turpināja uzjautrināties un zoboties.

Krū: Viņi palaida garām savu pēdējos iespēju!

Mamma: Jā, žēlastības laiks tiem bija beidzies. Noa un viņa ģimene iegāja šķirstā, un DIEVS pats aizslēdza šķirsta durvis.

Krā: Nu Noa, viņa ģimene un šķirstā esošie dzīvnieki bija drošībā!

Mamma: Tad pār debesīm savilkās melni mākoņi. Tiem sekoja pērkona grāvienis un ugunīgi zibens uzliesmojumi. Drīz sāka krist milzīgas lietus lāses. Cilvēku sirdis sažņaudzās bailēs. Sāka līt aizvien spēcīgāk, ūdens gāzās no debesīm varenām straumēm. Cilvēku celtās greznās celtnes bruka un gāzās. Visus pārņēma neaprakstamas šausmas. Daži ar varu centās ielauzties šķirstā, bet veltīgi. Drīz visu zemi pārklāja mutuļojošs ūdens. Šķirsts peldēja trakojošajos ūdeņos.

Krā: Kā viņi tur jutās, tajā šķirstā?

Krū: Droši vien bailējās, ka gals drīz būs klāt!

Krā: Es domāju, Noa uzticējās DIEVAM.

Mamma: Tad kādu dienu

šķirsts beidza mētāties viļņos, jo bija nosēdies uz kalna. Pēc 40 dienām Noa izlaida laukā no šķirsta kraukli, lai tas atklātu, vai zeme jau ir sausa.

Krā: Es atceros, ka šito mums vēstures stundā stāstīja vecais krauklis, mūsu radnieks!

Mamma: Jā, kraukļiem ir ļoti asa oža. Tos var sūtīt izlūkos. Bet visapkārt vēl bija tikai ūdens. Kad pagāja vēl septiņas dienas, Noa izlaida laukā balodi, bet arī tas neatrada zemi un atgriezās šķirstā. Pēc septiņām dienām, kad Noa atkal izlaida balodi, tas atgriezās ar olīves zariņu knābī.

Krā: Tas nozīmē, ka kādā vietinā jau bija parādījis sausums!

Mamma: Cik ļoti visi par to priecājās! Vēl lielāks prieks bija, kad Noa nocēla šķirsta jumtu, un visi ieraudzīja sauszemi.

Krā: Beidzot kuģošana bija galā!

Mamma: Pirmais, ko Noa darīja, izkāpis no kuģa, – viņš pateicās DIEVAM par vareno izglābšanu. Visa dzīvā radība izklīda pa zemi un putni aizlaidās un apmetās kokos.

Krū: Bet ja nu cilvēki atkal kaut ko neglābjami ļaunu sadarīs,

varbūt DIEVS vēlreiz sūtīs pār pasauli milzīgus plūdus?!

Mamma: Nē, Krū, tādi plūdi, kas iznīcina visu zemi, vairs nebūs nekad.

Krū: Tu esi par to pilnīgi droša?

Mamma: Jā, esmu pilnīgi droša, jo to ir apsolījis DIEVS. VIŅŠ teica, ka turpmāk visa radība vairs netiks izdeldēta ūdens plūdus, un kā apliecinājumu tam DIEVS deva varavīksni debesīs. Tā ir derības zīme, kādu DIEVS nolīcis starp Sevi un visu dzīvo radību, kāda vien ir pasaulē.

Krā: Man vienmēr ir patikusi varavīksne!

Mamma: Kad to uzlūkosiet, atcerieties, ka DIEVS jūs ļoti, ļoti mīl un par jums rūpējas!

Janvāra uzdevuma
rezultāti

Pateicamies visiem bērniem, kuri atsūtīja atbildes uz janvāra uzdevumu! Balviņas saņem **Rūdis** no Cēsu "Sadraudzības" draudzes, **Estere** no Liepājas, **Aleksa** un **Emīlija** no Smiltenes, kā arī **Lina Bērziņa** no Madonas.

KONKURSS PAR DZĪVNIEKIEM BĪBELĒ

Izdomā miklas! Uzzīmē zīmējumu!
Izveido uzdevumu! Uzraksti savu piedzīvojumu!

Visiem darbiņiem ir jābūt balstītiem uz kādu Bībeles notikumu vai Rakstu vietu, kas saistīta ar dzīvniekiem (putniem, kukaiņiem, zvēriem, zivīm).

Balvas:

katrs saņems kādu pārsteiguma balvu. Visa gada laikā īpaši novērtēsim čaklākās ģimenes vai draudzes, interesantākos uzdevumus, rūpīgākos darbiņus, interesantākās miklas vai stāstus.

Iesūtīt darbiņus var katru mēnesi līdz 20.datumam
Sūti uz e-pasta adresi maritel@inbox.lv
Info mob. 29869979

Atsūtītos darbiņus publicēsim žurnāla
"Adventes Vēstis" Bērnu lappusītē.

KRISTĪGĀS SĀKUMSKOLAS

”CEĻŠ”

LOGO SKIČŪ KONKURSS

Konkursa noteikumi:

1. Logo jābūt iekļautai skolas nosaukuma abreviatūrai – KSC. Logo vizuālais vēstījums pauž skolas moto “Ceļš uz izcilību”, iekļaujot ceļa attēlojumu.
2. Izstrādātajam logo ir jābūt tādām, kas ir izmantojams skolas tēla veidošanai uz dažādiem informatīvajiem un reprezentācijas materiāliem.
3. Viens dalībnieks var iesniegt arī vairākas logo skices.
4. Konkursa dalībnieks, iesniedzot logo skici, apstiprina un ir atbildīgs par to, ka viņš ir idejas un darba autors un tas nav svešs autordarbs.
5. Pēc konkursa noslēgšanas uzvarējušais logo kļūst par skolas logo. Iesniegtā logo autortiesības pārņem skola un var to lietot pēc saviem ieskatiem, kā arī pielāgot skolas vajadzībām, nesaskaņojot to ar autoru.
6. Konkursa uzvarētājs sagatavo gan krāsainu, gan melnbaltu logo gala versiju vektorformātā eps un pdf failos, kā arī rastra formātā jpg un png failos. Balvu varēs saņemt pēc šajā punktā minēto failu iesniegšanas.
7. Logo skici jpg failā konkursam jāiesniedz līdz 28.februārim, sūtot uz e-pastu info@ksc.lv

BALVA

ATPŪTA
AR NAKŠŅOŠANU
HOTEL JŪRMALA
SPA 2 PERSONĀM

